І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

"Svoboda", 81-83 Grand St.
Редакція і Адміністрація: Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 213. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 18-го ЛИСТОПАДА 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, NOVEMBER 18, 1967 No. 213. VOL. LXXIV.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ УРОЧИСТО ПОЧАВ СВОЇ ПЛЕНАРНІ СЕСІЇ; ІЄРАРХИ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ ПОБЛАГОСЛОВИЛИ НАРАДИ ТА ПРИВІТАЛИ КОНГРЕС НАЙКРАЩИМИ ПОБАЖАННЯМИ І НАДІЯМИ; НА ПЕРШІЙ ПЛЕНАРНІЙ СЕСІЇ ОБРАНО ПРЕЗИДІЮ І КОМІСІЇ ТА ВИСЛУХАНО ПРИВІТИ І ЗВІТИ; — ПОНАД 2.500 ДЕЛЕГАТІВ І ГОСТЕЙ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У КОНГРЕСІ; ПРОВІДНІ ДІЯЧІ ВИСТУПЛЯТЬ НА ВЕЛИКІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ В МЕДІСОН СКВЕР ҐАРДЕНІ В СУБОТУ, 18-ГО ЛИСТОПАДА

Урочисте відкриття Світового Конґресу Вільних Українців

Ню Йорк. — „Отче Вічний, до Тебе лине дума і молитва... Пошли, Вічний, щоб вільною стала наша земля, наша українська нація", — таким поклоном вільних синів і дочок України, висловленим Митрополитом Української Православної Церкви в ЗДА Блаженнішим Іоаном Теодоровичем, розпочалось у четвер, 16-го листопада 1967-го року урочисте відкриття пленарних сесій Світового Конґресу Вільних Українців у залі готелю Ню Йорк Гілтон, що заледве вмістила понад 2 500 делеґатів і гостей. Згадуючи про попередні покоління українців і їхні змагання та боротьбу, Митрополит Іоан з висоти свого стану і сану заявив, що ми, нові покоління — будемо продовжувати з Богом спільне діло до кінця. І в цих словах розкрилась уся суть Конґресу вільної національно-християнської української спільноти, що повноправно інтеґрується серед інших народів світу, високо несучи прапор політичної еміґрації.

Понад 20 прапорів, переважно у руках молоді, [illegible] до прапорів вільної землі Вашинґтона, до Президії СКВУ за довгими столами на підвищеннях. Молодь несла ті прапори українських організацій, товариств, союзів, комбатантських формацій та ін. — і, в тих же лавах, несли чисті прапори національної України сивоусі ветерани багатьох героїчних боїв, від Лисоні до Білогорщі... А над цим поєднанням поколінь з молитвою в серцях і з сльозами щастя на очах височіли Владики Українських Церков... Незабутня, хвилююча картина, що перенесла усіх в уяві до золотоверхого Києва 1917 року, коли топтана і нівечена Україна в золотому гомоні національної революції звелась і на ввесь світ сказала: „Не пора!.." Зникала й найбільша заля готелю-велетня серед велетенського Ню Йорку: ми всі, хто бачив Україну, і хто знає її тільки в розповіді батьків та із сторінок книжок — ми всі були там у ту мить, з нашим рідним народом, а де людина — там і Творець її.

А він, оцей славний день у новій історії революційно-визвольних змагань українського народу, день 16 листопада 1967 р. в Ню Йорку, розпочався інакше: ще зранку прибували до „Ню Йорк Гілтон" українці-делеґати з майже 20 країн вільного світу, провадилась реєстрація, люди зустрічались після багаторічних розлук, люди з різних континентів — та з однією мовою, серцем і єдиною волею: допомогти тим братам і сестрам, які не змогли прислати з колоніяльної УССР ні одного представника нашого народу на Конґрес Волі і Державности! Невтомні Сестри допомагали порадами гостям, поширювали релігійну літературу, малі скромні хрестики, що їх так запопадливо й перелякано вириває з наших листів, посиланих в Україну, московський цензор...

Заки збирались делеґати, збоку залі накрили стіл для спеціяльних святкових конвертів і штемпелів СКВУ, ще інший — для конвертів з відзначенням 50-річчя Української Національної Революції та 25-річчя УПА; в іншому місці гості знайомились із новими українськими книжками, випусками УККА... Представникові УККА довелось поспішати до дирекції готелю, бо на таблиці-оголошенні було хиб[illegible] залі Конґресу... У десятків людей в руках — видання "New York Times"-у з 16-го листопада — з цілосторінковим оголошенням про московську контрреволюцію та боротьбу проти неї України й інших поневолених народів, про СКВУ.

„До Тебе лине дума і молитва дітей нашої нації!"... — лунають слова Блаженнішого Іоана в перші хвилини урочистого відкриття СКВУ, коли вже пролунав Гимн вільної Америки, у виконанні оперової співачки Марії Лисогір, і коли вже понад 2 500 делеґатів і гостей, стоячи шанобливо перед національним прапором, закінчили Гимн непереможеної України: „Ще не вмерла Україна". І хотілося гукнути на увесь Ню Йорк, на увесь світ, щоб почули брати на колгоспних полях і при чужих станках: „Україна не умерла і ніколи не умре!" — якщо її діти не зрадять, якщо ми від неї не відступимо, як сказано в козацькій думі, „задля лакомства нещасного".

Почесна Президія — Духовники:

За Діловою Президією сиділи високі представники усіх Українських Церков в такому порядку (зліва):

Укр. католицькі Владики: Преосв. Ярослав Ґабро (Шикаґо), Кир Йосиф Шмондюк (Стемфорд, ЗДА), Кир Андрій Роборецький (Саскатун, Канада), Кир Ізидор Борецький (Торонто, Канада), Кир Ніл Саварин (Едмонтон, Канада), і Впреосв. митрополит Максим Германюк (Вінніпеґ, Канада);

Укр. православні Владики: Блаженніший митрополит Іоан (УПЦ в ЗДА), Впреосв. архиєпископ Михаїл (УГП Церква в Канаді), Впреосв. архиєп. Мстислав (УПЦ в ЗДА), Преосв. Андрій (УПЦ в Америці), Преосв. Олександер (УПЦ в ЗДА), Впреп. о. протопресвітер Іван Бачинський (УПАЦ в Европі);

Укр. Євангельська Церква: д-р Жабко-Потапович, і пастор Іван Яцентий.

Впреп. о монс. К. Прийма заступав Преосв. Кир Йосифа Мартинця, укр. католицького єпископа в Бразилії.

Промови о. д-ра В. Кушніра та проф. Лева Добрянського

„Сьогодні ми зачинаємо нову сторінку нашої історії!" — сказав до представників ської спільноти у вільному світі президент Пан-Американської Української Конференції, ініціятора скликання СКВУ Впр. о. д-р Василь Кушнір із Канади. Привітавши Достойників Церков, делеґатів, усіх „присутніх тут і не присутніх братів і сестер українців", о. д-р Василь Кушнір передав привіт усім урядам вільних держав, з яких ми прибули на Конґрес української волі, що є також волею світу, бо крига і вогонь довго поруч існувати не можуть. „Високий Конґресе, світлий Конґресе!" — звертався промовець: „Мрії і задуми українських поколінь сповняються сьогодні", сповняються у єдності зусиль, у рішучості добитись свого у ці бурхливі часи людства. Але — підкреслив видатний громадський діяч і духовник, — „земля наших батьків, наша Українська земля, сьогодні спрофанована Москвою, залишиться в недолі, якщо ми будемо українцями лише на папері!" О. д-р В. Кушнір закликав розбудити совість, розпалити вогонь любови, найніжніші почування: „Україна мусить бути українською! Найніжніші почування наших душ мусять бути українськими, наша наймолодша ґенерація мусить бути українською!" — звучало, як палкий молитовний заклик. Коротко розповівши про консолідаційні попередні зусилля, з яких постав і ПАУК та у висліді яких скликано цей Конґрес, промовець підкреслив, що важкий наступ Москви не заломив духа українського народу і що „наша доля нерозривно поєднана з долею українського народу; звертає увагу на величезне значення національної української культури; закликає розбудовувати у всіх країнах, де є українська еміґрація, всі форми організованого життя; підкреслює, що українство і християнство — цебто українська громадськість і Українська Церква — „ці поняття нерозлучні одне від другого". Хто відходить від українства, той насправді відходить від християнських чеснот і заповідей; хто відходить від християнства — той відійде і від українства. Промовець щиро вітає, а з ним оплесками і вся заля, Достойників Української Православної Церкви, Української Католицької Церкви, провідників Українських Євангельських угруповань, знову нагадуючи, що „українство і християнство — це Божий акорд" та закликаючи не лякатись підводних скель, з якими ми не раз стрічаємось і ще зустрінемось на шляху. „Сьогоднішній Конґрес говорить усім велику правду: українська людино, ти не стоїш сьогодні вже сама"! — з тобою поруч мільйони і мільйони людей; „Разом — ми непобідимі" — це був лейтмотив промови.

Відбулась церемонія винесення прапорів, коли встали всі, в тому і наші різнонаціональні гості. Ці прапори Національної України бачуть і ще побачуть Оттава і Мельборн, Париж і Буенос Айрес, Стокгольм і Ріо де Жанейро... — аж доки не прилетять вони вітрами державної свободи до своєї Батьківщини, туди, де тисячу років тому князі України чеканили на монетах наші перші Тризуби!..

„Шановні і дорогі делеґати і обсерватори!" — і п'ять тисяч долонь зударились у гучних оплесках, вітаючи президента Тижня Поневолених Націй, голову УККА, професора столичного Джорджтавнського університету д-ра Лева Добрянського, уродженця Америки, який розпочав промову рідною мовою своїх предків: „Ми можемо тут усі бачити, що Світовий Конґрес Вільних Українців — це факт реальний!" — сказав промовець, стверджуючи далі, вже англійською мовою, що СКВУ для американців українського походження — це теж історична подія, бо вона — знаменує для нас відродження, відродження через вільну Україну свободи всього світу! Д-р Л. Добрянський звернув увагу, що це саме Американський Конґрес у 1959 році виніс закон про Поневолені Нації — перший у світі, і що ми всі пліч-о-пліч маємо працювати для остаточного завершення великої справи свободи; звернув увагу й на те, що це вільна Америка найперша у світі дала площу своєї столиці під пам'ятник Тарасові Шевченкові. „Українська національна революція, — сказав д-р Л. Добрянський, — яка розпочалась у 1917 році, ще не закінчилась, вона триває і тепер! Наш СКВУ — це трамплін, щоб рватись далі вперед у боротьбі за свободу народів — проти російської імперії. Ми спільно тут зійшлись, щоб потім співпрацювати, бо спільно — ми переможемо" — сказав промовець, закінчуючи знову по-українському: „Щоб раз на все ясне сонце засвітило в українське віконце"!

Вітання представника посадника Ню Йорку

Оплески, які щойно вщухли після промови Президента УККА, наросли з новою силою, коли голова Організаційної Комісії для СКВУ, гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір оголосив про участь у цьому національному святі відпоручника посадника міста Ню Йорку п. Ліндзі, який саме перебуває тепер у Каліфорнії на політичних нарадах, — комишинера, професора права в Гарвардському університеті п МекҐрата. Він привітав Конґрес, і особливо тих, які прибули з інших країн, як українських людей, „які вирішили добитись свого, раніш чи пізніш!" Проф. МекҐрат підтвердив, що справа свободи — будьде на світі — це і справа американського народу, нації еміґрантів, які прибули сюди з різних сторін світу задля свободи. „Українці віддані справі свободи. Я сам ірляндського роду, і ми знаємо, що таке бути приниженими... Ми чинили спротив від ґенерації до ґенерації — і добились свого!" Офіційний представник посадника міста, що має понад 8 мільйонів населення, виразно заявив, що Америка не вимагає, аби хтось асимілювався, що вона шанує кожну культуру, вбираючи в американську культуру все краще з культур народів світу. В кінці промовець розповів, що його дружина, батьки якої прибули з України, володіє українською мовою, а на закінчення проф. МекҐрат ще раз побажав успіхів на СКВУ та висловив надію, що „все буде добре", сказавши останнє слово по-українському, під оплески делеґатів. Оплески відновились із новою силою, коли о. д-р Василь Кушнір оголосив, що на український Конґрес прибув віце - консул амбасади Республіки Венесуели Д. Луїз де Карел.

У цьому епізоді знову яскравіше вималювалась суть і значення СКВУ: в одній залі були делеґати-українці з Венесуелі, і урядовий представник тієї вільної держави. Далеко за океаном лежала Україна ,тільки радіовисильні доносили до неї скупі вістки про наш Конґрес... Але Україна вже знала і дедалі, знатиме більше: у своєму горі і в своїй боротьбі — вона не самотня! Поневолені нації — не самотні! Довго, трудно і важко?.. — звичайно, що так, і ще багато підводних скель буде на нашому шляху, як сказав о. д-р Василь Кушнір. А Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА Іоан нагадував нам про велику істину — про безсмертя Героїв Національної Української Революції, нової і майбутньої боротьби: „У Бога немає мертвих — всі живі." (Л. П.)

Порядок і процедура нарад

Секретарі Підготовного Комітету ПАУК для СКВУ Іґнат Білинський і Микола Плав'юк, намічені на секретарів Президії СКВУ, прочитали денний порядок Конґресу та схвалений Президією ПАУК правильник нарад, після чого проголошено склад Президії СКВУ (він поданий на іншому місці в цьому числі). Порядок і правильник нарад, як і склад Президії СКВУ приявні прийняли оплесками. В дальшому о. д-р В. Кушнір проголосив, що на залі знаходиться вдова по сл.п. полк. Євгенові Коновальцеві Ольга Коновалець, яка прибула з Риму, й вдова по сл.п. полк. Андрієві Мельникові, Софія, яка прибула з Люксембурґу. На Конґрес запрошено також вдови по сл. п. президентові Української Народної Республіки в екзилі Андрієві Лівицькому, Марію Лівицьку, — по сл.п. Степанові Бандері, Наталію Бандеру і вдову по сл.п. Левові Ребеті — Дарію Ребет. Заля прийняла це проголошення вставанням з місць та довготривалими оплесками. З черги наступили приві-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ПРЕЗИДІЯ СКВУ:

Голова:
о. прелат д-р Василь Кушнір (Канада)

Екзекутивний заступник голови:
Йосип Лисогір (ЗДА)

Секретарі:
Іґнат Білинський (ЗДА)
Микола Плав'юк, (Канада)
Святомир Фостун (Англія)

Заступники голови:
Лев Добрянський (ЗДА)
Мирон Болюх (Австралія)
Мирослав Шеґедин (Австралія)
Юліян Костюк (Австрія)
Василь Іваницький (Арґентина)
о. І. Бачинський (Бельгія)
Степан Плахтин (Бразилія)
Микола Гец (Бразилія)
Роберт Лісовський (Англія)
Вячеслав Коханівський (Англія)
Венедикт Васюк (Венесуеля)
Омелян Кушпета (Голляндія)
Антін Мельник (Німеччина)
Володимир Лазовінський (Франція)
Олена Залізняк (СФУЖО)
Роман Смаль-Стоцький (НТШ)
Ярослав Рудницький (УВАН)
Богдан Коваль (СУМ)
Ярослав Гайвас (ІСНО)
Богдан Футей (ЦЕСУС)
Юрій Ференцевич (ПЛАСТ)

КОМІСІЇ СКВУ:

Світовий конґрес Вільних Українців на своїй першій пленарній сесії в четвер, 16-го листопада, вибрав, крім Президії, такі Комісії: Номінаційну, Верифікаційну, Статутову, Резолюційну, Пресово-інформаційну та публічних зв'язків, Фінансову, Економічних Справ та Суспільної Опіки.

ПРОГРАМА СКВУ В НЕДІЛЮ 19-ГО ЛИСТОПАДА

НЕДІЛЯ, 19-ГО ЛИСТОПАДА:

Перед полуднем

Богослуження в українських церквах

Год. 12.00 (в готелі „Ню Йорк Гілтон")

1. Відкриття Четвертої Пленарної Сесії СКВУ
2. Звіти Комісій
3. Прийняття статуту установи Світовий Конґрес Вільних Українців
4. Вибір керівних органів Секретаріяту СКВУ

Перерва

Год. 7-00 веч.:

Бенкет Світового Конґресу Вільних Українців та відповідна програма в бенкетовій залі готелю „Ню Йорк Гілтон".

Урочисте закриття першого Світового Конґресу Вільних Українців.

НА ПЕРШІЙ ПЛЕНАРНІЙ СЕСІЇ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

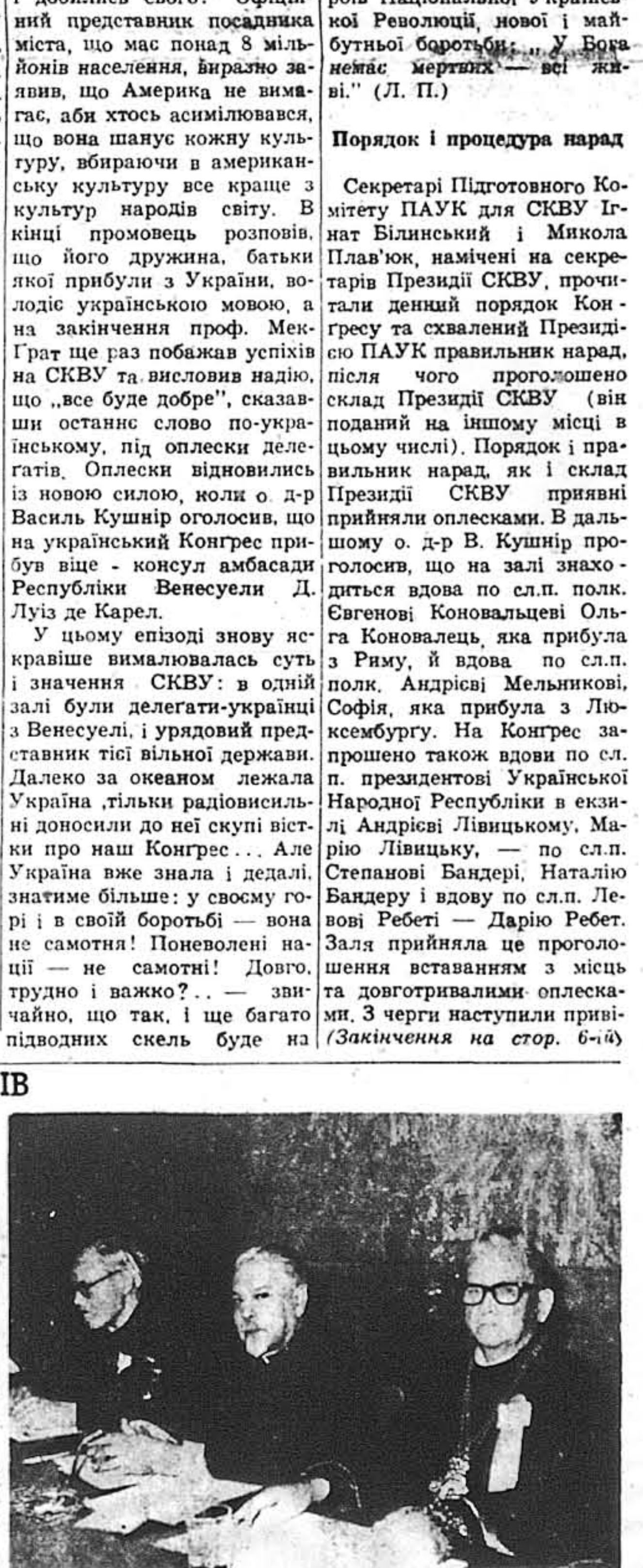
Президент ПАУК о. прелат д-р Василь Кушнір відкриває перший в історії Світовий Конґрес Вільних Українців. Поруч сидять екзекутивний заступник голови Йосип Лисогір, та секретарі Іґнат Білинський (з правого боку) та Микола Плав'юк.

Секретар СКВУ Микола Плав'юк відчитує порядок нарад. За столом, починаючи від ліва, сидять: д-р Василь Іваницький (Арґентина), д-р Мирослав Шеґедин (Австралія), проф. Лев Добрянський, президент УККА, Йосип Лисогір, екзекутивний заступник голови Світового Конґресу Вільних Українців.

Найвищі достойники Українських Церков у Президії СКВУ (зліва): Преосв. Ніл Саварин, єпископ українців католиків з Едмонтону, Канада; Впреосвященний Максим Германюк, митрополит Української Католицької Церкви в Канаді, і Блаженніший Іоан Теодорович, Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА.

Почесні гості в Президії СКВУ (зліва): Архиєпископ Михаїл, представник Блаженнішого митрополита УГПЦеркви в Канаді; Архиєпископ Мстислав, голова Консисторії Української Православної Церкви в ЗДА, та правлячий Єпископ Української Православної Церкви в Америці Андрій. — Усі моменти фотографував інж. Тарас Грицай.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дві крайності

Минулого тижня в четвер президент Джансон таврував у своїй промові на форумі жидівської робітничої організації в Ню Йорку дві крайні групи американців, з яких одна „ніколи нічого не хотіла робити", а друга вважає, що „все, що збудувала Америка — гниле, і його треба знівечити". Президент Джансон протиставив тим двом таборам неначе третій табір — Уряд із його політикою одночасного зберігання своїх зобов'язань супроти закордону і супроти американського народу. Президент, відповідаючи критикам його політики, прославляв успіхи своєї дотеперішньої політики, пригадуючи різні закони з ділянки громадянських прав, шкільництва, лікарської опіки та боротьби проти вбогости.

Однак, цей виступ Президента був також виявом тільки однієї крайности. З промови Линдона Джансона можна б дійти до висновку, що за чотири роки урядування, відколи заприсяжено його 22 листопада 1963 року, в трагічний день убивства Джана Ф. Кеннеді, Уряд не зробив ніякої помилки, американські справи назверх та всередині блискучі і критики не мають ніякої рації. Якщо так було б, то як пояснити, наприклад, яскраву характеристику відносин, що її дає далеко не опозиційний, дуже об'єктивний і добре зорієнтований тижневий журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 13 ц. м.; „Безладдя, мабуть, поширюється на всю американську сцену". І далі говориться про безвиглядну війну, страйки, подорожчання кредиту, про бунтарських студентів, расові заворушення, зріст злочинности, погіршання державних фінансів, занепад громадської дисципліни.

Однак, сам той журнал, вичисливши всі ті лиха, тут же стверджує: „Ідея порядку стає знову популярнішою. Державні фінанси покращають. Або будуть схвалені нові податки, або зменшаться видатки. Ринок пристосовується до дійсности. Якщо теперішнє безладдя тривало б протягом найближчих 12-ох місяців, то воно довело б до бунту виборців і звороту в сторону твердішого проводу. Тому треба сподіватися значних змін коло половини 1968 року або й раніше".

Не добре оперувати крайностями. Не все в Америці світле й похвальне, але є таки багато такого світлого й похвального, що годі все гуртом ґудити. Поступ, про який говорив Президент, означає не тільки схвалювання законів по лінії програми „великого суспільства", але й боротьби проти суспільних лих, які вимагають окремих рішучих заходів.

Єдиний потік

Про єдиний потік можна говорити з різних позицій. Про нього говорив Л. Брежнєв на „ювілейній сесії" компартії у Москві, як про єдність комуністичного і національно-визвольного рухів у світі. Це ж саме повторював у Києві П. Шелест. А вже особливо виразно заявив про це секретар компартії Венесуелі Хесуа Фарія, і то не десь у Каракасі, а таки в Києві, на засіданні ЦК компартії УССР. Він сказав, про що повідомляла „Молодь України" з 6 листопада: „Трудящі й народи капіталістичних країн і напівколоніяльних країн ведуть боротьбу того чи іншого розмаху. Під прапором міжнародної єдности комуністичного і національно - визвольного рухів ці виступи зливаються в єдиний потік — боротьбу проти спільного ворога, імперіялізму, за спільні цілі"...

Треба було їхати аж із Венесуелі до Києва, щоб складати такі заяви в колоніяльній Україні! А заля покірних виконавців московської волі, з партійними квитками в кишенях і добрим заробітком, била промовцеві браво й вигукувала „ура".

Однак, точка над „і" полягає в чому іншому, а саме в тому, що дедалі відвертіше комуністичні світові провідники закликають до боротьби, до „угроблення" капіталізму, як висловився вже напівугроблений Хрущов. Дедалі менше балаканини про „мирну коекзистенцію", зате частіше лунають погрозливі комуністичні вигуки на адресу вільного світу. Л. Брежнєв і його соратники як ніколи досі, підкреслювали в промовах з нагоди 50-ліття большевицького перевороту, що комуністичні партії хочуть і будуть використовувати національно - визвольні рухи в інших країнах задля досягнення „спільної цілі". Генеральний секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв, виступаючи в ролі всеросійського монарха і світового оракула в Москві, заявив: „Комунізм — це завтрішній день усього людства!" Певно, кожному вільно складати заяви. Але за погрозу першій-ліпшій людині можна потрапити під суд. Вільний світ, все ще оминаючи національно - визвольні сили, не реаґує достатньо на московські погрози. Але він уже починає прозрівати, не бажаючи загинути в „єдиному потоці" крови.

Мих. Килимний

СССР ОЧИМА ЧЕРВОНОГО КИТАЙЦЯ

Куритиба. — Шанґ Пенґ-ія вибивається в шерегу головних знавців Совєтського Союзу на терені червоного Китаю. А в лавах червоної ґвардії він ним, безперечно, вже є. По всій країні, куди він тільки приїздить, негайно скликають велелюдні вуличні мітинґи, на яких Шанґ Пенґ-ія виступає з довшими чи коротшими доповідями про внутрішнє життя в СССР. Ці його виступи входили до генеральної програми підготови китайського населення до 50-річного ювілею „Великого Жовтня".

Зовсім недавно, наприкінці минулого року, Шанґ Пенґ-ія промовляв до кількох десяток тисяч людей на одній з найбільших площ Пейпінґу. Цей його виступ від слова до слова передавало радіо по всьому Китаю, а для закордону подано стислий переклад багатьма мовами.

Шанґ Пенґ-ія довший час перебував і вчився в Совєтському Союзі, де мав нагоду (а певно і завдання) пізнати й вивчати різні прошарки населення. Перебував там доти, аж поки його звідти не викинули. Та тепер подібних студентів, видалених з СССР, у Китаї назбиралося чимало, і вони вже, в особі Шанґ Пенґ-ія, мають свого лідера, до спостережень і думок якого прислухаються провідники „культурної революції пролетаріяту", а разом з ними преса та радіо.

Доповідач на площі Пейпінґу почав із ствердження, що СССР — батьківщина комуністичного режиму, практичного запровадження в життя марксизму - ленінізму. Але відразу ж зробив висновок, що в червоній імперії під сучасну пору комунізм уже не розвивається і не закріплюється в усіх ділянках життя згідно з теорією, а ґрунтовно перероджується в свою протилежність. І в цьому завинили совєтські ревізіоністи, які перемогли в КПСС та в державному апараті.

Шанґ Пенґ-ія це переродження ілюструє витягами з писань Мілована Джіласа, Тіта, а найбільше Мао Тсетунґа, ясна річ, віддаючи першість та повну рацію останньому. Заодно підкреслює, що й червоному Китаєві також загрожував хрущовський ревізіонізм, але „культурна революція пролетаріяту" цьому перешкодила, на вимогу червоної ґвардії ревізіоністські елементи вилітають з китайської комуністичної партії та з провідних становищ в усіх ділянках життя країни.

Він розповідає, що на відносну тему й одверто розмовляв з багатьма провідними особами комсомолу Совєтського Союзу, які через 8-10 років посядуть загальні керівні становища в червоній імперії. Ті йому сказали, що життя в Совєтському Союзі нормально розвивається та змінюється, як все у світі. Таке явище цілком природнє, логічне. На його запитання про їх оцінку сьогоднішніх подій у червоному Китаї, совєтські комсомольські вожді в один голос відповідали словами Леніна, що то є „дитяча хвороба лівизни". У продовженні він ще оповідає, що відносні молоді люди майже всі мають високу та середню освіту, або ще її здобувають „без відриву від праці", з захопленням показували йому знімки голих жінок, а також хвалили американський спосіб життя, мало не говорячи: „ось і нам такого треба".

На основі повищого, Шанґ Пенґ-ія приходить до висновку, що зміни в керівництві КПСС та совєтському уряді „не направлять" уже становища, не повернуть СССР на „правдивий" шлях розвитку комуністичного суспільства, бо, на думку промовця, кандидати у нові вожді в світлі марксизму - комунізму виглядають ще гірше, ніж теперішні. Шанґ Пенґ-ія з особливим наголосом підкреслює, що повернути СССР до „справжнього" комунізму може лише всенародна революція з низів, яка змете геть усю теперішню верхівку, як це була зробила з царатом, поміщиками та буржуазією жовтнева революція.

Розвиваючи свої погляди на життя в Совєтському Союзі, Шанґ Пенґ-ія твердить: „у Совєтському Союзі сьогодні нема диктатури пролетаріяту, бо її поступово заступає диктатура буржуазії".

Звідки береться і звідки взялася ця буржуазія?

Доповідач вияснює це питання в такий спосіб:

„Так звані упривілейовані високі платні, які кліка совєтських дириґентів - ревізіоністів дає відповідальним особам у різних ділянках, формує нову клясу експлуататорів, які гнітять та утискують експлуатацію совєтських трудящих, всіляко їх використовуючи, так, що пригадується фашистський терор, практикований з метою утримання існуючого ладу".

Порівнявши совєтський режим з фашизмом, Шанґ Пенґ-ія кілька разів підкреслив, що теперішня совєтська кліка дириґентів - ревізіоністів „має багато страху перед масами" і тому справді „ чесних совєтських людей, що заслуговують на довір'я, вона замикає до психіятричних лікарень, де їх піддають найбільшим ментальним тортурам".

Шанґ Пенґ-ія „совєтську демократію" характеризує як докорінне розтрощення найелементарніших громадянських прав звичайної людини (робітника й колгоспника) і „облудне накинення безмежної влади реакційної кліки всьому населенню". Свою доповідь Шанґ Пенґ-ія ілюструє прикладами з життя панівної верстви в СССР.

Якось йому довелося побувати в радгоспі, де плекають 15.000 голів рогатої худоби. Робітники там працюють занадто багато, винагороду дістають вкрай низьку і в усьому є упосліджені та визискувані. Зате директор радгоспу має чудову „дачу", „з усіма вигодами та розкошами і чомусь аж два басейни для купання"... У висновку червоний китаєць каже, що кількість нових багатіїв і їх заможність росте в СССР дуже швидко.

За спостереженнями Шанґ Пенґ-ія, совєтське суспільство роз'їдають ненависть та антагонізм, про єдність його нема що й говорити. На ворожій стопі стоять колгоспник і фабричний робітник, взагалі мешканці села й міста, робітник фізичної праці і праці розумової, а всі вони разом „бажають сто чортів" тим, хто ними керує. У цьому, в ненависті мас населення захована потуга майбутньої революції в Совєтському Союзі. Така революція, на думку Шанґ Пенґ-ія, конче потрібна, коли ж, чого він ніяк не припускає, вона не станеться, то невдовзі і пропадуть усі „завоювання Жовтня".

Велика Французька революція своїм наслідком покінчила з февдальним устроєм, але відкрила шлях буржуазії, „велика Жовтнева революція", у першій фазі покінчивши з царатом, поміщиками й давньою буржуазією, своїм дальшим наслідком може відкрити шлях неокапіталізмові в Совєтському Союзі. Так, принаймні, думає Шанґ Пенґ-ія.

А. Заплітний

ЛІВІ РАДИКАЛИ

На початку цього року почало в ЗДА викльовуватися нове суспільне явище, яке назвали „лівими радикалами" або „новою лівицею". Ця „лівиця" складається з багатьох, слабо зліплених організацій, переважно студентських. Пружиною, яка покликала до життя цей новотвір, є комуністична партія в ЗДА і почасти китайська компартія, хоча вони стараються бути в тіні і вдають, що непричетні до цієї організації. Хоч ця лівиця не є ще комуністичною, вона широко відкрила двері для комуністичної інфільтрації.

„Нова лівиця" хоче розвалити і знищити сучасний суспільний лад в ЗДА як шкідливий пережиток минулого, називаючи його „структурою сили", що віджила свій вік. Її члени говорять безнастанно про мир і вважають, що ЗДА є єдиним заколотником у світі і через них немає ніде спокою. Боротьбу зі „структурою сили" вони уявляють собі як галасливі демонстрації, саботажі і такі дії, які підкопують ЗДА і фактично є державною зрадою. Тому вони за перемогу Північного В'єтнаму. Вони інтенсивно аґітують за дезерції американських вояків, повчають і заохочують молодь до всяких заходів, розуміється нелеґальних, щоб звільнити себе від військового обов'язку.

Найцікавіше, одначе, те, що ліві радикали не мають будь - якої програми, що заступила б зруйнований суспільний лад. Вони збувають це питання твердженням, що цього доконають інтелектуали та бідаки. Вони не хочуть слухати арґументу, що якби, наприклад, владу захопили місцеві комуністи, то вони встановили б тотальну неволю для цілої нації — позбавили б її всіх прав і вольностей, визначні ших громадян розстріляли б, а решту „перевиховували б" у концентраційних таборах. Логіка і раціональність для них не важні і непотрібні.

Між обсерваторами цього противного американській духовості руху немає одностайної оцінки. Одні твердять, що це — переходове явище. Воно, як і багато інших, зникне як „флю", що приходить несподівано, діє з великою нагальністю і по якомусь часі зникає. Дехто думає, що це звичайне, хоч дещо загостре непорозуміння між поколіннями, тобто батьками і синами.

Вдумливі спостерігачі кажуть, що ліві радикали є твором модерного лібералізму. Вони проводять у життя ліберальну теорію про всесильність індивіда, роблять його мірилом усіх вартостей і дають йому дозвіл на всі дії без огляду на те, чи ті дії шкідливі для співгромадян. Не зважаючи на заперечення ліберальних кругів, вони схвалюють багато його дій.

Деякі професори високих шкіл, журналісти і політичні діячі одверто підтримують лівих радикалів. Велика преса робить широку рекляму. З цього видно, що ці люди мають своє коріння, і їх не можна легковажити хоча б тому, що їхні дії дуже подібні до зловісних проявів, які в минулому привели до загибелі великі людські спільноти.

Вдумливі спостерігачі наводять висновки великого англійського історика лорда Маколея - Масайлау, який, зробивши глибоку аналізу американської спільноти, написав: „Ваша (ЗДА) конституція вся у вітрилах, вона не має кітви. Або Цезар або Наполеон захоплять владу в свої тверді руки, або Вашу Республіку страшно пограбують і знищать варвари XX століття так, як це сталося з Римською імперією в V ст. по Христі, з тією різницею, що гуни і вандали прийшли із-за кордону, але ваші гуни і варвари вийдуть з вашої країни, вирощені вашими інституціями".

Мимоволі насувається думка, що англійський історик пророчим інстинктом бачив, як горять американські міста на наших очах в останніх двох роках.

Інші дослідники не є такими песимістами. Вони не легковажать боляка на американському національному організмі, але твердять, що нові ліві є дуже незначною меншиною і при своїй ніґілістичній тактиці не встані захопити влади в державі. Що американська нація здорова і тільки до якогось часу терпітиме анархістичні вибрики нових лівих.

Вони покликаються на промову президента Лінкольна з 27 січня в 1838 р., в якій він твердив:

„Нас ніколи не завоює і не знищить якийсь заокеанський велетень. Якщо нам призначено загинути, то удар прийде від нас самих. Ми самі його доконаємо. Тим внутрішнім ворогом, що діє серед нас, є брак пошани і респекту до наших законів. Жорстокі діла товпи становлять новини дня. Якщо немає відразу ж кари — товпа щораз більше сповнюється жадобою руйнування. Добрі люди, які коряться законам, бачачи, що їх і їхні родини напастують, що їхню власність нищать, набирають переконання, що вони не мають опіки і відчужуються від держави, втрачають до неї довір'я і легко погоджуються на зміну режиму, не маючи нічого втрачати. Як треба боротися з цим внутрішнім ворогом і як зробити його нешкідливим для суспільного ладу? Нехай кожний американець доброї волі, що любить волю і бажає добра своїм нащадкам, присягне на кров революції, що він сам не порушить законів своєї країни і не дозволить нікому цього безкарно робити. Так вчинили патріоти з 1776 р., що присягнули боронити Декларацію незалежности і Конституцію своїм життям, майном і своєю священною честю".

Американська нація цю кризу, кажуть ті дослідники, пережила, вийшла з неї скріпленою, і так само станеться й тепер.

Безперечно, що аналіза і порада президента Лінкольна актуальні в нинішній час, але слід пам'ятати, що часи і обставини змінилися, що внутрішній ворог має тепер іншу маску і вживає нових засобів, щоб осягнути свою ціль. Все це мусить узяти до уваги сучасна ґенерація, як хоче добитися перемоги.

Належить в деяких місцях змінити Конституцію, так, щоб Найвищий Суд, тобто 9 осіб, іменованих і перед ніким невідповідальних, не мав права касувати закони, схвалені Конґресом і затверджені Президентом. Найвищий Суд не повинен привласнювати собі законодатних функцій, щоб проводити свої ліберальні погляди, всупереч реальним інтересам країни. Конґрес ЗДА має схвалити цілий ряд законів, які б докладно окреслювали дії лівих радикалів як каригідні злочини.

Щоб влада не була такою поблажливою для порушників закону, як це було дотепер і щоб загал громадянства вийшов зі стану апатії і здавав собі справу, перед якою важкою загрозою стоїть американська спільнота.

Американська нація наближається скорим кроком до двох перехресних доріг. Одна веде до анархії і розвалу а друга — до нормального і державного життя. Третьої дороги немає і ніколи не буде.

Чому?

Київський „Перець" не раз збирався посміятись щиро, по - людському, а виходить, як кажуть, „на кутні". Хоч у якій веселій формі не подавай вісток про черевики, що деруться від першого кроку, або про директорів фабрик, які розкрадають майно... — все таки ті „жарти" звучать, як шибеничний гумор, бо за ними стоїть нужда. Як не малюй генерала ЗДА, який нібито п'є на „брудершафт" із кістяком фашизму з свастикою, все таки світ знає, що генерали ЗДА перемогли фашизм. І як не зображуй безробітного американця в ролі „Гуллівера" — він все таки краще живе, ніж перший - ліпший трудящий в СССР.

„Перець" не тільки актуальний. Він часом полюбляє заглянути і в минуле. Чи в минуле, чи таки в сучасне? — залишаємо відповідь читачам.

Так, у „Перці" в числі 17-му на цілу сторінку опублікований „шибеничний гумор" покійного Остапа Вишні під назвою „Хлюст". Написана та гумореска і була вперше надрукована, як це зазначено на сторінці „Перцю", в газеті „Радянська Україна" з 6 березня 1945 р., себто понад 20 років тому.

В чім її актуальність? Чому це московсько - київський „Крокодилоперець" її повторно опублікував, ще й накладом у 1 мільйон 150 тисяч примірників? „Хлюст" має навіть „епіграму" (їх би й десять написав випущений незадовго перед тим із Сибіру О. Вишня!): „А Бандеру хіба не заарештували німці? Хіба він не сидить у німецькій в'язниці? — Зойк щирого бандерівця".

Зміст „гуморески" полягає в тому, нібито сл. п. Степан Бандера, сидячи в німецько-фашистівському кацеті, передав через когось листа до своєї дружини, в якій заспокоює її, повідомляючи, що все це фарс, що це фашисти так навмисне зробили: „Радянська влада і весь народ думатимуть, що ти й усі твої дер банди проти нас!".. — Так мали сказати гестапівські кати засудженому... В кінці підпис: „Твій фюрер гетьман Степан Бандера". А на ілюстрації — декілька постатей, у папахах, із автоматами в руках..

Після Сибіру О. Вишня міг усе написати. Але чому „Перець" змушений передруковувати сталінські пояснення аж тепер, у 1967 році?..

Л. П.

Промовці під час відзначування Дня Ветеранів підтримують в'єтнамську політику

Вашинґтон. — Під час відзначування Дня Ветеранів майже у всіх місцевостях цієї країни відбувалися паради та промови, в яких промовці підтримували урядову політику у В'єтнамі та заявляли, що американці вдома думками линуть до тих вояків, які боронять волі в далекому В'єтнамі. Під час церемонії при Пам'ятнику Невідомих Вояків, в Арлінґтоні промовляв заступник секретаря оборони Пол Г. Ніці, який перестерігав ворожі країни, щоб фальшиво не розуміли противних заяв у ЗДА. В тоталітарних режимах, казав Ніці, завжди уважають, що різниця погляду — це те саме, що вислів нельоальности у відношенні до Уряду, а воно в демократичних країнах інакше.

О. Гайський

НА МАРҐІНЕСІ СПОРТОВИХ ІҐРИЩ

(1)

Лев Воробкевич („Черник"-Дітройт) зрівняв рекорд свого клюбного товариша, Юрія Короля — здобув тричі підряд (1962, 1963 і 1964) тенісовий чемпіонат УСЦАК. Але, мабуть, ніхто з наших тенісистів не може рівнятися з Королем у ділянці спортової дипломатії.

Одружений з одною із кращих тенісисток Америки (чемпіонка Мишиґену, стейтів Мід-Вестерн і всеамериканська першунка паркових турнірів), Король, після 5-річної відсутности в українських чемпіонатах, їхав на Союзівку забезпечений: одне з двох (як не обидвоє) мусить здобути респект для фірми Король!..

Рахунок був дуже розумний. Сам Юрій Король не здобув багато: в зустрічі з цьогорічним чемпіоном, Юрієм Савчаком („Тризуб"-Філядельфія), треба було злазити з турнірового воза вже в чвертьфіналі — чемпіонові рр. 1958, 1959, 1960 лишилася тільки сатисфакція, що він єдиний у свіжоспеченого першуна скубнув сета (5:7, 6:3, 2:6), і що чемпіонський трон перейшов знову в посідання „династії" Юріїв.

Зате жінка Короля — Филіс справилася і за себе і за свого чоловіка. Могутня своєю поставою і силою ударів ясноволоса атлетка внесла на Союзівку подих справжнього великого тенісу і змела все, що стрінула по дорозі, в стилі істинного „торнадо з Норт Дакоти" (подружжя Король живе в Н. Дакоті).

То було мотто-гасло, чи, як хто хоче, домінантний мотив цьогорічних чемпіонатів.

*

Новий першун кляси чоловіків, як уже подано, зветься Юрій Савчак. Надія 1962-го року, цей „Юрій Третій Русявий" („першим" був Юрій Годів 1957, а „другим" Юрій Король) в пізніших роках згубився у просторі й часі, а минулого року на добавок, Дурбак немилосердно виявив його технічно-тактичні недоліки.

Савчак не зризиґнував, і мужньо витягнув з лекції науку — й цього року запрезентував в зовсім іншій поставі і з іншою настановою до тенісу. То вже був не той боксер-пунктар, що пхається в „клінчі", тримає суперника за руки, а потім крадьки штовхне куцо раз-два й ховається назад — то був відважний навкулачник, що йде вперед і шукає рішення нокавтом.

Тенісовою мовою кажучи: Савчак іде до сітки... Не бачивши матчу Савчак-Шиян у півфіналі (в якому перший зреванжувався другому за поразку в півфіналі 1962), я був певний, що зустріч Савчак-Олинець у фіналі потриває зо три години. Я спокійно пішов на обід, думаючи, що більше як одного сета з тієї гри не втрачу. Але не вспів забратися до своєї котлети, — як обидва фіналісти були вже й собі в харчівні... 6:2, 6:0 (!)... Хто мав діло з машиною, назви Олександер Олинець, чи хоч би бачив її в акції, для того цей короткий вислід щось каже...

*

Очевидно, Олинець („Тризуб" - Філядельфія) може казати, що його „зарізав" півфінальний матч і „Піррова перемога" над Зеноном Сниликом („Чорноморська Січ"), а Снилик може свою поразку проти Олинця вияснити такою ж самою витратною перемогою над Зеноном Матківським. Але... в тому й ба: Савчак здобував свої перемоги легко й був у повних силах на фінал саме тому, що був ліпший-сильніший від своїх суперників, а його суперники по другій стороні пулі здобували свої кваліфікаційні перемоги рештками сил.

Маестро техніки — Михайло Шиян (КЛК-Ню Йорк) зреванжувався Смалеві за поразку з 1963-го р. і вибрався знову на шпиль „чотирьох найкращих". Але побоюємося, що цей занадто влюблений у стиль-естетику гри змагун ніколи не буде першим; у нього техніка просто... перешкоджає тактиці й, передусім, концентрації в грі. Зовсім так, як було в випадку клясичного, але занадто „теоретичного" й зам'якого Федька Кулечка 30-их рр. (УССУ -Львів).

Минулорічного фіналіста — Ростислава Смаля („Черник"-Дітройт), видно діло, таки нема глузду силувати до офензивної гри. Природна ритміка тенісової симфонії (Смаль, між іншим, солідний співак!) не дозволяє цьому клясикові дефензиви на ніякі зриви-фуги-стоккати, без яких офензива немислима. Якщо цілий комплекс гри поділити на три етапи — гру перед собою, при собі й за собою — то Смалева сила в двох останніх відмінах. Годимося на вийнятки, але вони тільки пітверджують наведене правило.

Зенон Матківський підріс, якщо мова про змаговий досвід — але не зробив великих поступів у техніці. Колянківський — на звичному рівні... Щоб не забути: Мирон Лепкалюк, без непотрібного процесу Фавстівського відмолодження, перейшовши з олдбоїв до чоловіків, знаменито почувається в оточенні молодих. Цього року популярний ентузіяст тенісу дозволив собі виграти аж дві гри...

*

В клясі олдбоїв Володимир Гук грає таку саму ролю, яку на початку 60-их рр. грав Володимир Весоловський. Цього року був уже „пробний камінь" — Бень, вислід звучав 3:6, 3:6, (для Гука). Гейми трьох партнерів треба складати докупи, щоб із того вийшла одна перемога над Гуком. Стиліст Ярослав Рожанковський мусів „прийняти „дешевий і сердитий" реванж у тому самому відношенні (2:6, 0:6) за 1960-ий рік. Може свіжоспечений олдбой — Віктор Герлинський заквестіонує Гукові перешенство на другий рік. Цього року, через спізнений приїзд Ґерлинського, на жаль, до цієї зустрічі не дійшло.

Дуже добрий Борис Кучинський („Ч. Січ") був солідним партнером у фіналі — але питання перемоги було заздалегідь ясне для всіх: Гук, після серії ударів, методично заганяв суперника в засідку, а потім сильним поперечним драйвом, чи клинуватим півчапом викінчував. Кучинський — як у своєму стилі Яцків — забагато ставить на кручений („гладжений по спині"), а замало на битий м'яч.

Старого майстра — Костянтина Беня ще довго не „відписуємо". Але вигляди на перемогу над Гуком цей усесторонній змагун із чудовими спортово-моральними прикметами може мати тільки тоді, коли буде грати так багато і в такій конкуренції, як Гук. Це саме відноситься до дальшої чолівки: Богдан Бурачинський („Ч. Січ"), Ярослав Рожанковський (КЛК, Н. Й.), Федір Мельник („Львів"-Торонто) й інші — при чому Рожанковський стоїть, або паде в залежності від питання: вийде чи не вийде йому його „симфонічна гра?.."

ФОНД СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ЛИСТА Ч. 7.

Організацій і Громадян, які зложили добровільні пожертви на ФОНД СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ.

ОРГАНІЗАЦІЇ

По 152.00 дол: УККА - Відділ і Парохія Укр. Кат. Церкви Колчестер-Норвіч, Конн. (жертводавці окремо).

По 100.00 дол.: СУА — Відділ 72, Ню Йорк, Н. Й.

По 25.00 дол.: УККА - Відділ — Об'єднаний Комітет Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку; Католицькі Воєнні Ветерани — Станиця Св. Юра 401, Ню Йорк, Н. Й.; „Певність" — Щаднично-Позичкова Спілка, Шикаґо, Ілл; СУК „Провидіння", Відділ 58, Пассейк, Н. Дж.; СУК „Провидіння", Відділ 222, Вашинґтон, Д. К.; УНСоюз, Відділ 331, Мілвилл, Н. Дж.; УЛТПА — Відділ, Шикаґо, Ілл.; Американсько-Український Горожанський Клюб, Гартфорд, Конн.; Український Демократичний Клюб, Асторія, Н. Й.;

По 10.00 дол.: УНСоюз, Відділ 222, Парма Огайо; УНСоюз — Відділ 245, Трентон, Н. Дж.; УНСоюз — Відділ 372, Т-во ім. Івана Франка, Плейнфілд, Н. Дж.

ФІЗИЧНІ ОСОБИ:

По 100.00 дол.: Дуся і Онуфрій Чеснюк, Хони Брук, Па.;

По 50.00 дол.: М. Брезден, Пассейк, Н. Дж.; д-р Юрій Дицьо, Левістон, Мейн; Йосиф Іванів з дружиною, Рослин, Н. Й.; Пелагія Кучкуда, Кліфтон, Н. Дж.; (з нагоди прийняття у день уродин); д-р Ярослав Очеретко, Куїнси, Ілл.; інж. Родіон Слипий, (Фірма Рода), Голі Води, Голивуд, Каліф.; Анастазія Соколовська, Матавн, Н. Дж.;

По 30.00 дол.: Д-р Петро і Ольга Моцюк, Палос Парк, Ілл.; Василь Павленко, Філядельфія, Па.; Вера і Лонгін Старух, Нюарк, Н. Дж.; Іван і Анастазія Черкіс, Елмайра, Н. Й.;

По 25.00 дол.: Павло і Броніслава Бабяк, Шикаґо, Ілл.; Остап Балабан, Ричмонд Гил, Н. Й.; д-р Евген С. Богачевський, Бродв'ю, Ілл.; Іван Ведмідь, Фригоулд, Н. Дж.; д-р Микола Войтович, Філядельфія, Па.; Василь і Катерина Волянські, Клівленд, Огайо; Василь Гарасим, Честер, Па.; М. Гнатишин, В. Орендж, Н. Дж.; Евген Голюка, Ню Йорк, Н. Й.; Яків С. Гончарів, Портленд, Ореґон; інж. Ярослав і Оля Городецькі, Джексон Гайтс, Н. Й.; Богдан Гурко, Луїсвилл, Кентаки; д-р Богдан Гарбовський, Ютика, Н. Й.; Микола Лаврін, Воррен, Миш.; д-р Омелян і Ксеня Лебедовичі, Лапір, Миш.; Константин Ліпка, Вунсокет, Ровд Айленд; д-р Юрій і Іванна Ліпські, Бей Вилледж, Огайо; д-р Осип Любчак, Віґаукен, Н. Дж.; Іван і Софія Малиновські, Гаятсвіл, Мд.; Мицак Василь, Шикаґо, Ілл.; Мудрик Володимир, Річмонд Гилл, Н. Й.; інж. Василь і Ольга Наконечні, Вашинґтон, Д. К.; Василь Натина, Річмонд Гилл, Н. Й.; Марія Овчаренко, Чарльстон, Ілл.; д-р Йосиф Оришкевич, Бруклин, Н. Й.; Юліян і Стефанія Осадца, Вайт Плейн, Н. Й.; д-р Яків Писарів, Вікфорд, Р. Айленд; Микола Романів, Норт Берґен, Н. Й.; д-р Александер К. Стрільбицький, Форт Вейн, Інд.; Сидір Тимяк, Мейплвуд, Н. Дж.; о. І. Ткачук, Ню Йорк, Н. Й.; Юрій Турич, Норвіч, Конн.; Мирон Техловець, Норвіч, Конн.; Чупа Василь, Ню Йорк, Н. Й.; д-р Володимир і Надія Чикільники, Клівленд, Огайо; Іван І. Скробач, Олеан, Н. Й.; Ольга Яхно, Ню Йорк, Н. Й.

По 20.00 дол.: Іван Баґан, Перт Амбой, Н. Дж.; Роман Боднар, Йонкерс, Н. Й.; Андрій Галушка, Гарфілд, Н. Дж.; Неоніля Кліш, Філядельфія, Па.; Мирослав і Софія Мак, Філядельфія, Па.; Петро Поліщук, Ню Йорк, Н. Й.; о. Василь Стебельський, Мінерсвилл, Па.; д-р Анна І. Хоркава, Нюарк, Н. Дж.;

По 15.00 дол.: Александер Блашків, Клівленд, Огайо; Микола Г. Гойдак, Ст. Пол, Мінн.; о. Степан Гринюк, Олифант, Па.; Іван Гусяк, Бруклин, Н. Й.; Володимир П. Дучинський, Клівленд, Огайо; Василь Івах, Вілліментик, Конн.; Володимир Квас, Кергонксон, Н. Й.; Марія Ківоцька, Ню Йорк, Н. Й.; Михайло Кочоловський, Шикаґо, Ілл.; Микола Леваннсів, Ріджфілд Парк, Н. Дж.; о. Макар Михайлів, Менвилл, Н. Дж.; Ярослав Петрушак, Піттсбурґ, Па.; М. Свінчук, Гиксвілл, Н. Й.; Антін Федьків, Ню Йорк, Н. Й.; о. Андрій Хлистун, Вілкес Барре, Па.; Орест Чагарин, Вунсакет, Р. Айл.;

По 10.00 дол.: Ксенофонт Гаврилюк, Норвич, Конн.; Август Гута, Норвич, Конн.; Михайло Тінык, Норвич, Конн.; Микола Фем'як, Норвич, Конн.; Анатоль Василь, Спокана, Ваш.; Марія Біляк, Ню Йорк, Н. Й.; Микола і Каролина Бойко, Ірвінґтон, Н. Дж.; Юрій Жук, Вортон, Н. Дж.; Петро Василів, Шикаґо, Ілл.; Е. Вертелецький, Сиракюзи, Н. Й.; Олег Веселовський, Шикаґо, Ілл.; Юрій Війтович, Шикаґо, Ілл.; д-р В. Вірщук, Мейплвуд, Н. Дж.; Катерина Воробець, Озон Парк, Н. Й.; Василь Воронка, Кліфтон, Н. Дж.; о. Николай Вояковський, Бруклин, Н. Й.; Йосиф Гаврилюк, Ню Йорк, Н. Й.; Антін Гайдук, Шикаґо, Ілл.; Михайло Гарасевич, Ірвінґтон, Н. Дж.; Роман Гевко, Філядельфія, Па.; Ярослав Герасимович, Філядельфія, Па.; д-р Іоан Гимон, Бікон, Н. Й.; Василь Гнений, Ютика, Н. Й.; Осип Гринюк, Рочестер, Н. Й.; Стефанія і Александер Грицай, Ню Йорк, Н. Й.; Теодор, Марія і Теодор Гелемей, Кліфтон, Н. Дж.; Стефан Герула, Ірвінґтон, Н. Дж.; Михайло Гнип, Філядельфія, Па.; В. Горбанюк, Вест Айслип, Н. Й.; Іван і Павлина Ґретчен, Юніондейл, Н. Й.; Александер Данилюк, Дітройт, Миш.; Іван Досяк, Гаверфорд, Па.; Йосиф Дрозд, Маямі, Фла.; Микола Дупляк, Сиракюзи, Н. Й.; Дмитро Дячишин, Боффало, Н. Й.; О. М. Еліїв, Ню Йорк, Н. Й.; Люба Єднака, Мейплвуд, Н. Дж.; Микола Заяць, Линдгарст, Н. Дж.; Роман і Ірина Качмарські, Джерзі Сиі, Н. Дж.; Іван В. Кобзяр, Гантер, Н. Й.; Орест Колтунюк, Денвер, Колорадо; Гаврило Котелевець, Ґлен Спей, Н. Й.; Іван Кузь, Пассейк, Н. Дж.; д-р Роман Кузів, Централ Айсліп, Н. Й.; Василь Кулик, Міннеаполіс, Мінн.; Мирослав В. Кулинич, Джексон Гайтс, Н. Й.; Володимир Куліш, Філядельфія, Па.; Петро Лобур, Нюарк, Н. Дж.; Стивен Мазурок, Філядельфія, Па.; А. Максименко, Елмайра, Н. Й.; Зенон Максимів, Ню Йорк, Н. Й.; Ярослав Мартинюк, Пассейк, Н. Дж.; М. Мельник, Кент, Огайо; Микола Міць, Стоув, Па.; Ольга Михаляк, Джемейка, Н. Й.; о. М. Й. Мищишин, Елмайра Гайтс, Н. Й.; Олександер Моцьо, Шикаґо, Ілл.; Александер Музика, Іст Орендж, Н. Дж.; Михайло і Анна Налиайко, Шикаґо, Ілл.; Анатолія Панченко, Гартфорд, Конн.; Дарія Паславська, Бунтон, Н. Дж.; мґр Володимир і Марія Петришин, Трентон, Н. Дж.; Макар Рикуря, Пассейк, Н. Дж.; Евген Пиндус, Гаррисбурґ, Па.; Нестор Пінковський, Бруклин, Н. Й.; Роман Погорецький, Шикаґо, Ілл.; ч-во Онуфер Попик, Джерзі Сиі, Н. Дж.; Анна Рижевська, Маямі, Фла.; Михайло Романович, Голмдел, Н. Дж.; Стефан Рочняк, Гартфорд, Конн.; Ігор і Орися Руденські, Парма, Огайо; Ірена Рудик, Бруклин, Н. Й.; Теофіль Рудницький, Пассейк, Н. Дж.; Н. Сенчишак, Кеноша, Віск.; Михайло Скальський, Карбондейл, Ілл.; Ґелен Словік, МкЕду, Па.; Іван Стасюк, Ню Йорк, Н. Й.; Денис Л. Сталів, Миддлсекс, Н. Дж.; Дамян Стельмах, Шикаґо Ілл.; д-р Лев Стеткевич, Ню Йорк,; Н. Й.; д-р Любомир і Ліда Таранько, Скотч Плейнс, Н. Дж.; д-р Юрій і Мирослава Тершаковець, Маямі, Фла.; Василь і Стефанія Тетчин, Балтімор, Мд.; Ілля Турик, Озон Парк, Н. Й.; Василь Федусів, Трой, Н. Й.; Ігнат і Томас Хромчак, Філядельфія, Па.; Т. і В. Цимбал, Дітройт, Миш.; Володимир і Стефанія Череватюк, Маямі, Флар.; Ігнат Чигрин, Ст. Пол, Мінн.; Степан Чичула, Шикаґо, Ілл.; Лев і Марта Шандовські, Філядельфія, Па.; Стефан Шевчук, Ню Йорк, Н. Й.; Василь і Ганна Шерей, Форист Гиллс, Н. Й.; Олена Школяр, Рослiндейл, Масс.; Андрій Якимець, Шикаґо, Ілл.; Валентина Яковенко, Мейплвуд, Н. Дж.; Іван Яремко, Шикаґо, Ілл.; Григорій Яремчук, Ню Йорк, Н. Й.; Андрій Ясний, Бронкс, Н. Й.;

По 9.70 дол.: Федір Паслон, Сиракюзи, Н. Й.;

По 8.00 дол.: Стефан Гарасимів, Індіян Орчард, Масс. Дмитро Кулик, Іст Орендж, Н. Дж.;

По 6.00 дол.: Юрій Грищук, Конґерс, Н. Й.;

По 5.00 дол.: Іван Антипенко, Філядельфія, Па.; Михайло Бабій, Ню Бритен, Конн.; д-р Микола Барусевич, Ліберті, Н. Й.; Володимир Березяк, Нюарк, Н. Дж.; Володимир Берізка, Кергонксон, Н. Й.; Володимир Вілинський, Вашинґтон, Д. К.; Іван Бішко, Савона, Н. Й.; Юрій Богацький, Джерзі Сиі, Н. Дж.; Микола Богомолів, Портленд, Ореґон; Михайло Бойко, Шикаґо, Ілл.; Константин Боковець, Гарфилд, Н. Дж.; Онуфрій Борух, Даніелсвилл, Па.; п. Володимир Буката, Елизабет, Н. Дж.; Дмитро Василькевич, із дружиною, Герміни, Па.; Петро Врубель, Клівленд, Огайо; Володимир Гончар, Джерзі Сиі, Н. Дж.; д-р Евген Грибович, Мідлтавн, Н. Й.; о. Любомир Ґузар, Кергонксон, Н. Й.; Петро Дармограй, Лонґ Айланд Сиі, Н. Й.; Ярослав Дацків, Бруклин, Н. Й.; Петро Дідух, Юніон, Н. Дж.; Валентин Забіяка, Силвер Спрінґ, Мд.; Дмитро Задворняк, Філядельфія, Па.; Микола Захаріясевич, Гартфорд, Конн.; Василь Захарчук, Вінґгемтон, Н. Й.; Василь Жовнір, Джемейка, Н. Й.; Михайло Гаврилюк, Трой, Н. Й.; Степан Гаврищук, Елизабет, Н. Дж.; Степан Галайда, Ню Йорк, Н. Й.; Олекса Ганкевич, Шикаґо, Ілл.; Ярослав Горбачевський, Стемфорд, Конн.; о. Юрій Гулей, Вашинґтон, Д. К.; Дмитро Калиновський, Джерзі Сиі, Н. Дж.; Стефанія Калитчук-Новодворська, Трентон, Н. Дж. Петро Касперський, Спокан, Ваш.; Яків Клименко, Рочестер, Н. Й.; Роман Климкович, Покипсі, Н. Й.; прот. Віталій П. Коваленко, Вунсакет, Р. Айл.; В. Колосюк, Воррен, Миш.; Андрій Королик, Гоупвел Дженкшен, Н. Й.; Микола Костинюк, Рочестер, Н. Й.; Василь Кришко, Цицеро, Ілл.; Катерина Кропивницька, Ірвінґтон, Н. Дж.; О. і Л. Кузик, Пассейк, Н. Дж.; Павло Кузмин, Покипсі, Н. Й.; Антон Кучар, Асторія, Н. Й.; Іван Кухта, Парма, Огайо; Богдан Левицький, Стейтен Айленд, Н. Й.; д-р Володимир Ленець, Покипсі, Н. Й.; Майк Лесин, Йонкерс, Н. Й.; Степан Лохновський, Кергонксон, Н. Й.; Володимир Лойко, Ню Йорк, Н. Й.; Леонард К. Луценко, Вест Орендж, Н .Дж.; Григорій Луцький, Гартфорд, Конн.; Володимир Лучин, Філядельфія, Па.; Ілля Лущак, Сиракюзи, Н. Й.; Михайло Мартиненко, Трентон, Н. Дж.; Марко Марчук, Шикаґо, Ілл.; Софія Масловська, Берне Н. Дж.; Олег К. Мороз, Клівленд, Огайо; Іван Мосевич, Гобокен, Н. Дж.; Теодор Москаль, Клифтон, Н. Дж.; Володимир Мосора, Ню Йорк, Н. Й,; Петро Новачок, Дітройт, Миш.; А. Нагорний, Клівленд, Огайо; Гліб Науменко, Фріголд, Н. Дж.; Сергій Небочинський, Джеріко, Н. Й.; Теофіль Остап'юк, Покипсі, Н. Й.; Александер Павлюк, Сандерленд, Масс.; Неоніля і Володимир Пелех, Мейплвуд, Н. Дж.; Іван Пециляк, Гастінґс он Гудсон, Н. Й.; Стефан і Стефанія Покора, Клифтон, Н. Дж.; Алан Попович, Бекли, Вест Вірджінія; Микола Попович, Ірвінґтон, Н. Дж.; Анастазія і Михайло Ратушини, Гарфілд, Н. Дж.; д-р Лев Рубінґер, Рочестер, Н. Й.; Василь Савчук, Гайдпарк, Н. Й.; Зеновій Савчук, Кергонксон, Н. Й.; Григорій Сало, Пассейк, Н. Дж.; Стефан Сасовський, Петерсон, Н. Дж.; Григорій Сенів, Шикаґо, Ілл.; Адольф. Слиж, Вудсайд. Н. Й.; Антін Слиж, Шіпенсбурґ, Па.; Петро Стадник, Рочестер, Н. Й.; Михайло Стасишин, Скрентон, Па.; Володимир Стефанишин, Філядельфія, Па.; Михайло Сторик, Сиракюзи, Н. Й.; Пилип Медик, Гауторн, Н. Дж.; Степан Тимків, Флашинґ, Н. Й.; Петро Тіцький, Перт Амбой, Н. Дж.; Максим Токар, Рочестер, Н. Й.; Марта Турчин, Вілкес Барре, Па.; Петро Турчин, Рено, Невада; Михайло Улан, Ню Бритен, Конн.; Атанас Федоляк, Ню Йорк, Н. Й.; Йосиф Худоба, Ню Йорк, Н. Й.; інж. Антін Хутра, Кергонксон, Н. .; Михайло Церковняк, Шикаґо, Ілл.; Іван Чирульський, Сайр, Па.; Юлія Шарик, Плейнфілд, Н. Дж.; Іван Шенкерик, Сан Бернардино, Каліф.; Володимир К. Юркевич, Гонолулу, Гаваї; Віктор і Іванна Яворські, інж., Нюарк, Н. Дж.; М. Якубовський, Ню Йорк, Н. Й.; Юрій Гайдук, Норвіч, Конн.; Михайло Дикий, Колчестер, Конн.; Богдан Качоровський, Салем, Конн.; Вальтер Качоровський, Салем, Конн.; Петро Мархон, Норвіч, Конн.; Стефан Саворський, Колчестер, Конн.; Франк Самків, Колчестер, Конн.; Зеновій Товпаш, Норвич, Конн.; Дмитро Фінів, Норвич, Конн.; Н. Н., Норвич Конн.;

По 4.00 дол:. Ярослав Гупало, Шикаґо, Ілл.; Василь і Андрій Данило, Ню Гейвен, Конн.;

По 3.50 дол.: Іван Борис, Сомерсет, Н. Дж.;

По 3.00 дол.: Ґаррі Іванишин, Бетливил, Па.; Іван Желем, Чарлерой, Па.; Василь Слонський, Честер, Па.; Ярослав Товпаш, Норвич, Конн.; Юрій Чайка, Бетлегем, Па.;

По 2.00 дол.: Іван Омелян, Філядельфія, Па.; Олександер Капустянський, Ню Бритен, Конн.; Андрій і Марія Кевелейза, Ню Бритен, Конн.; Анна Кочан, Ойл Сиі, Па.; Микола Лишик, Перт Амбой, Н. Дж.; Іван Ошуст, Сомерсет, Н. Дж.; Гаррі Плотиця, Тонованда, Н. Й.; Петро Чижик, Ірвінґтон, Н. Дж.; Володимир Шевюк, Перт Амбой, Н. Дж.; о. прот. Петро Стельмах, Кліфтон, Н. Дж.; Франк Федош, Лінден, Н. Дж;

По 1.00 дол.: Ярослав Бакун Ілл.; Теодор Гаврилюк, Гартфорд, Конн.; Дмитро Дикий, Норвич, Конн.; Іван Йосипенко, Норвич, Конн.; Юліян Йосипенко, Норвич, Конн.; Павло Качмар, Трой, Н. Й.; Василь Клайнер, Форт Вайн, Інд.; Ігнац Коваль, Бріджтон, Н. Дж.; Олекса Курило, Покипсі, Н. Й.; Петро Лемеха, Бетлегем, Па.; Іван Лещинський, Норвич, Конн.; Тимофей Литвиненко, Феникс Вилл, Па.; Богдан Мазур, Словтсбурґ, Н. Й.; Микола Макаріцький, Філядельфія, Па.; Іван Одинеженко, Пассейк, Н. Дж.;

Київський „Перець" пробує „жартувати" на тему УНР

У числі 18-му журналу „Перець" за вересень 1967 р. надруковано односторінкову гумореску з такою „ілюстрацією": двоє українців у папахах, із знаками тризубів, схилились перед псом, на якому намальована жидівська шестираменна зірка, яку Гітлер наказував малювати приреченим жидам. У тій гуморесці „Перець" цитує уривок з листа від Українського Державного Центру в Зах. Німеччині з підписами Президента УНР в екзилі Миколи Лівицького і В. Федорончука до прем'єр-міністра Ізраїлю Л. Ешколя, про вияв симпатій і солідарности з народом Ізраїлю з приводу погроз арабських країн знищити державу Ізраїль. „Перець" не згадує, що погрози арабів мали своє найголовніше джерело у під'юджуванні Каїра Москвою... Журнал нібито жартує з приводу того листа, припрягає до того і „буржуазний український націоналізм", „бандерівських сокирників", намагається очорнити славне ім'я Головного Отамана Симона Петлюри. Однак, згадана „гумореска" написана в такому тоні, що не викликає бажаного Москві сміху, але може викликати багато думок у 1 мільйона 150 тисяч передплатників журналу.

ПРОГРАМА

ВЕЛИКОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

в Madison Square Garden в Ню Йорку 18-го листопада 1967 року

— з нагоди —

ПЕРШОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Година 10:30 перед полуднем

I. МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

ПЕРША ЧАСТИНА

1. *ВХІД ЧЛЕНІВ МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЇ*
   СУМА, ПЛАСТ, ОДУМ, МУН в одностроях під звуки „Українського маршу" у виконанні симфонічної оркестри під диригентурою проф. Олександра Берника.
2. *ПРИВІТАННЯ*
   інж. Микола Семанишин, голова Мистецької Комісії.
   Володимир Вакад, керівник мистецької програми.
   Валя Калин-Магмет, заповідає програми.
3. *„ГУЦУЛКА"*
   український танок у виконанні танцювальної ґрупи ПЛАСТУ під проводом Романа Петріни.
4. *„ДА ВОСКРЕСНЕТ БОГ"*
   муз. Д. Бортнянського, виконує мішаний хор „Думка" в супроводі симфонічної оркестри під диригентурою проф. Ол. Берника.
5. *„ВЕСНІВКА"*
   український танок у виконанні дівочого ансамблю під проводом Вадима Сулими.
6. *„ВІЧНИЙ РЕВОЛЮЦІОНЕР"*
   сл. І. Франко, муз. К. Стеценко — співають головні хори „Думка" - Ню Йорк і „Прометей" - Філядельфія, в супроводі симфонічної оркестри під диригентурою проф. Ол. Берника.
7. *„ЧОБОТИ"*
   український танок у виконанні Українських Танцюристів з Асторії, Н.Й., під проводом Елейн Оприско.
8. *„РУШНИЧОК"*
   український танок у виконанні дівочого ансамблю під проводом Вадима Сулими.
9. *„МАПА УКРАЇНИ"*
   живий образ у виконанні членів молодечих організацій в одностроях.

Година 11:30 перед полуднем

II. МАНІФЕСТАЦІЯ

1. *ВНЕСЕННЯ ПРАПОРІВ*
2. *НАЦІОНАЛЬНІ ГИМНИ*
3. *МОЛИТВА*
   проводить ВПреосв. Архиєпископ Кир Амврозій Сенишин, Митрополит Українців Католиків у ЗДА.
4. *АПЕЛЬ*
   на пошану Поляглих за Волю України.
5. *СЛОВО*
   Йосип Лисогір, провідник Маніфестації.
6. *ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПОЧЕСНИХ ГОСТЕЙ*
   Ігнат Білинський, Юрій Карманін.
7. *ПРОМОВИ*
   Представника Уряду ЗДА;
   Українського парляментариста Канади;
   Представників:
   Української Національної Ради;
   Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів;
   Організації Українських Націоналістів;
   Українського Гетьманського Руху.
8. *СХВАЛЕННЯ РЕЗОЛЮЦІЇ*
9. *МОЛИТВА*
   проводить ВПреосвященний Мстислав, Архиєпископ Української Православної Церкви в ЗДА.

Година 1:30 по полудні

III. МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА

ДРУГА ЧАСТИНА

1. *„КОЛОМИЙКА"*
   український танок у виконанні танцюристів СУМА „Верховинці" під проводом Олега Гензи.
2. *„ПРИВІТ"*
   виконують танцюристи СУМА „Лиман" під проводом Романа Стеткевича.
3. *„ЄДНАЙМОСЯ"*
   кантата, сл. І. Франка, муз. К. Стеценка;

   „НЕ НАМ НА ПРЮ З ТОБОЮ СТАТИ"
   молитва з музичної поеми „Кавказ" Ст. Людкевича;
   виконує мішаний хор „Думка" в супроводі симфонічної оркестри під диригентурою проф. Ол. Берника.
   Сопранове сольо — Марта Кокольська.
4. *„ГОПАК"*
   виконують танцюристи СУМА під проводом Олега Гендзи і Романа Стеткевича.
5. *„ВЛАДИКО НЕБА І ЗЕМЛІ"*
   молитва з опери С. Гулака Артемовського „Запорожець за Дунаєм" у виконанні злучених хорів:
   „Думка", Ню Йорк (дир. проф. Ол. Берник);
   „Прометей", Філядельфія (дир. Р. Степаняк);
   церкви св. Ів. Хрестителя, Нюарк (дир. М. Добош);
   церкви св. Юра, Ню Йорк (дир. Ів. Хомин), і
   хору ім. Митрополита Шептицького, Ню Йорк (дир. М. Нигай).
   Симфонічна оркестра під диригентурою проф. Ол. Берника.
   Солістка — Марта Кокольська.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

РУСИФІКАЦІЯ МОЛОДІ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ ОБЛАСТИ

Вихваляючи тих, хто передплачує газети й журнали російською мовою, київська „Молодь України" з 3 листопада писала: „Приємні вісті надійшли з Хмельниччини. Обласна комсомольська газета „Корчагінець" має тут уже понад 32 тисячі шанувальників. В області передплачено понад 1000 примірників журналу „Молодой коммунист", 25 000 — Комсомольськой правди", 1600 — „Комсомольського знамени", 900 — „Сельськой молодежи", 1700 — „Комсомольськой жізні", 1600 — „Дніпра", 1300 — „Ранку", 800 примірників журналу „Знання та праця".

ВИХВАЛЯЮТЬ МАРШАЛА С. БУДЬОННОГО

Маршала С. Будьонного, за справжнім військовим званням — унтер-офіцера російської армії, вихваляє київський журнал „Україна" з жовтня 1967 р., промовчуючи, що завдяки тому маршалові під Києвом німці оточили і взяли в полон, або знищили понад 300 000 війська. Деякі совєтські джерела згадували, що Сталін наказав Будьоному з його армією вмерти, але не віддати фашистам Києва: Будьоний втік з-під Києва літаком, покинувши армію напризволяще. Однак, „Україна" пише, називаючи його „героєм": „Під час минулої війни, коли Семен Михайлович командував військами Південно-Західного напряму, на берегах Дніпра і під час зустрічей з маршалом, він з батьківською сердечністю розповідав про соратників - бійців і командирів, що разом з ним творили немеркнучі звершення в ім'я світлого життя. І щоразу йшлося про беззавітну відданість ідеям великого Леніна"...

МІСЯЧНИК КНИГИ

„З 5 жовтня по 5 листопада на Україні проводиться республіканський місячник книги, присвячений 50-річчю Жовтня. В містах і селах влаштовано великі книжкові базари. Тут книголюби мають змогу придбати потрібні видання з автографами письменників, послухати виступи літераторів, композиторів, художників. Книголюби-Кияни зустрінуться з учасниками Декади російської літератури і мистецтва на Україні". („Літературна Україна" з 10 жовтня не зазначила, що вже давно минула Декада російського мистецтва в УССР, а й досі тиняються по Києву москвичі - русифікатори).

НАЙНОВІША „УКРАЇНСЬКА" ОПЕРА

„Радянська Україна" з 4 листопада повідомила про найновішу, нібито українську, оперу, під назвою „Комуніст", музика харківського композитора Д. Клєбанова, лібретто Р. Черкашина, за сюжетом раніше випущеного „Мосфільмом" кінофільму „Комуніст" Габріловича. В основі опери — будівництво електростанції в Росії, а її головний герой — комуніст Васілій Губанов. Опера вже йде в Харкові...

НОВІ ОРДЕНОНОСЦІ СЕРЕД ПИСЬМЕННИКІВ УССР

Хоча всесовєтської „нагороди" за найкращі твори не одержав ні один письменник з УССР, Москва „нагородила" 19 письменників і поетів в УССР орденами та медалями „за заслуги в розвитку радянської літератури і активну участь у комуністичному вихованню трудящих". Газета „Радянська Україна" сповістила в числі 256, що орденом Леніна нагороджено 5 осіб, у тому О. Гончара та російського поета в УССР Н. Ушакова, орденом „червоного прапора" — М. Бажана, Л. Первомайського та ще 6 осіб, орденом „знак пошани" 5 осіб, в тому й Д. Павличка та Ірину Вільде, а прозаїк Марія Глушко одержала московську медалю „за трудову доблесть". В тому ж числі повідомлено, що закарпатські вина одержали на виставі вин у Братіславі на Словаччині — „ґрона медалей."

Шикаґо, Ілл.

РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

Вже стало традицією, що Листопадове Свято організує завжди Ліга Американців Українського Походження в Шикаго. Так і цього року заходами Ліги організовано Листопадове Свято 5-го листопада о год. 5-ій по полудні в авдиторії Дому СУМА при 2457 Вест Шикаго вулиці.

При виповненій по береги залі свято розпочалось відіграванням українського і американського гимнів Духовою Оркестрою СУМА під дир. проф. М. Голіяна. Відкриття свята доверщив секретар Ліги А.У.П. мгр. Володимир Ничай. Привітавши присутніх говорив про історичне значення 1-шого Листопада, який приніс волю українцям Галичини, Буковини і Закарпаття, які жили в межах Австро-Угорської держави.

Він представив прелеґента інж. Степана Голяша, який прочитав доклад на тему 1-шого Листопада. Прелеґент привітав учасників „Листопадового Зриву" та всіх комбатантів, які брали участь у визвольних змаганнях українського народу. Всіх тих, що склали свої буйні голови за українську державу, попросив вшанувати одноминутним мовчанням. Прелеґент з'ясував політичне становище при кінці 1-шої світової війни в Европі а зокрема в Австро-Угорщині, та стан української політики в Галичині. Вже 19 жовтня Українська Національна Рада вирішила долю Західньої Української Республіки, до якої ввійшли крім Галичини Буковина і Закарпаття. День 1-го листопада назначено днем перебрання влади. Перебрання влади відбулось у Львові, де після 600 років на вежі Львова замаяв синьо-жовтий прапор. Так повстав „Великий Листопад", який приніс волю Західній Україні.

Того самого дня поляки розпочали повстання у Львові, яке започаткувало українсько-польську війну. І слушно прелеґент підтвердив, що Акт 1-шого Листопада мас значення державного акту на рівні 4-того Універсалу Центральної Ради. Від себе додамо, що „Листопад", — це один з вогнистих стовпів української революції, який горить і буде горіти так довго, поки знов на Львівській Ратуші не замає синьо-жовтий прапор.

В концертовій частині свята виступали шкільні діти 4-5 кляси Школи Українознавства Учительської Громади в Шикаго, та хор Юного СУМА ім. Павлушкова під дир. проф. В. Дзуля. Так Деклямацію як і хор публика радо вітала і гучно оплескувала.

Духова Оркестра СУМА, яка з гордістю нашої громади, втішається великим успіхом в своїх виступах. Свято Листопада закінчено відіграванням „Не пора". —

Перед Листопадовою Академією в Катедральній Церкві св. о. Миколая відбулась Панахида за душі впалих героїв „Листопадового Зриву" при участі представників товариств і організацій та молоді. День перед тим, в суботу в Школі св. о. Миколая відбулось „Листопадове Свято" для шкільної молоді. Крім того Осередок СУМА ім пол. Богуна на Середньому Півдні організував в цьому дні „Листопадове Свято". Листопадове святкування перейшло з добрим успіхом, а при цій нагоді крім вуличної збірки переведено в залях збірки на українських інвалідів.

Іван Маслянко

Картерет, Н. Дж.

ВІДЗНАЧЕННЯ ДВОХ ЮВІЛЕЇВ

Українська громада від довшого часу готовилась відсвяткувати 50-ліття Української Національної Революції і 25-ліття Української Повстанської Армії.

Завдяки ініціяторам з ООЧСУ і Українського Американського Горожанського Клюбу створився Ювілейний Комітет, до якого ввійшли представники організацій і товариств. ООЧСУ — В. Матлага, інж. А Гончарів, І.Глущик; Укр. Амер Горожанського Клюбу — І. Федак, інж. О. Граб; Укр. Нар. Союз — інж. В. Янів; Провідіння — Я. Зубенко, М Подубинський; Укр. Народнього Союзу С. Матлага, О. Гудз був вояків 1-шої Дивізії М-р Гедзік.

На голову Ювілейного Комітету вибрано інж. В. Янева, заст. — В. Матлагу, секр. інж. О. Граба Вже на перших сходинах, екзекутива комітету розподілила працю поміж членів: інж. В. Янів, м-р. Гедзік — візиткові афіші; інж. О. Граб, І. Федак — декорація сцени і технічні підготування до свята — афіші і летючки, В. Матлага — доповідач, інж. А. Гончарів — акордеон і українські народні танки, І Рачинський — деклямації, І. Глущик — фінанси. Я. Зубенко, М. Подубинський, С. Матлага, і О. Гуда — прийняття гостей.

Святочну Академію назначено відсвяткувати 29-го жовтня, о год. 5-ій по полудні. Комітет відбував сходини кожної суботи.

Люди наповнили залю, було коло 200 осіб. Куртина відслонюється і насередині великий золотий тризуб з одної сторони, великі золоті написи 50-ліття, друга сторона революційний прапор і на ньому 25-ліття УПА. На переді перед авдиторії по правій стороні почесні гості, поміж ними ген. пол. П. Шандрук і о. парох монсиньйор д-р В. Поспішіл, по лівій стороні бувші вояки всіх формацій.

Голова Ювілейного Комітету інж. В. Янів відкрив свято. На сцену входить старшина мгр. Гедзік просить всіх встати, а бувших вояків ставить на струнко, співають американський і український гимни. Гол. Комітету впроваджує на сцену ген. пол. П Шандрука і голосить, що бувші вояки готові до апелю. Адьютант вичислив імена командирів і провідників, які віддали своє життя на жертвенники своєї Батьківщини.

Святочну доповідь виголосив п. ген. пол. П. Шандрук. Він пов'язав цілість визвольних змагань нашої батьківщини, починаючи від козацької доби, кінчаючи на останній збройній боротьбі УПА, яка триває по сьогоднішній день. Спільну деклямацію деклямували Б. Ткачик, Ю. Глущик і Рачинський. В'язанку козацьких пісень на акордеоні відіграли діти Віра і Григорій Луганський. Укр. нар. танки під кер. пані Шимчак виконала молодь. На тлі хору відбулася деклямація, яку виконали О Дитиняк і М. Матлага. Вокально - музичний ансамбль Осередку Трентон під кер. проф. Вол. Тритяка виконав кілька пісень. Тут треба признати, що вокально-музичний ансамбль Ю. СУМА під кер. проф. Вол. Тритяка за такий короткий час зумів здобути собі признання серед громадянства в нас в Картереті. Академію закінчено співом „Не пора".

І. Рачинський

Янґставн, Огайо

СВЯТО ПОКРОВИ — УПА

Старанням Осередку СУМА ім. пол. Є. Коновальця відсвятковано свято Покрови - УПА, в неділю 8-го жовтня в новій модерній залі в Українськім Православнім Центрі при вулиці Беллевиста, яку Українська Православна Парохія відступила безінтересово.

Свято відкрив голова Осередку п. П. Весоловський і передав ведення програми п. д-р Р. Стахурі, який вміло її провадив. По відспіванні американського національного гимну, юними сумівцями вступне слово виголосив отець монсіньйор Лев Адамяк, з'ясував він боротьбу українського народу під Покровом Божої Матері та дальші змагання під цим же Покровом за визволення нашої Батьківщини.

Слідуючу точку виповнила школа Осередку СУМА під проводом головної виховниці Лідії Гаргай. Вона вложила дуже багато праці в символічний образ, гарний спів та зложення свічок і квітів перед іконою Божої Матері. Збірна деклямація юних сумівок була дуже добре підготована.

Мішаний хор Осередку „Верховина" під диригентурою п. П. Весоловського відспівав три пісні. Між цими піснями наш юнак, добрий декляматор Мирон Ліщак, віддеклямував „Боротьбу за рідний край". В нього декляматорський хист.

Отець д-р Василь Олійник виголосив реферат про боротьбу українського народу за волю та незалежність. Українські воїни в своїх змаганнях поручили себе опіці Божої Матері, в котрої просили, і далі все все просимо, щоб Вона своїм покровом нас охороняла та допомагала стати вільним та незалежним народом. Реферат нагороджений рясними оплесками.

По перерві в другій частині хор Осередку відспівав знов три пісні. Рясні оплески посипались, що овідчить про добре виконання хору. Між піснями виголосила гарно та з чуттям деклямацію „О Мати Божа" юначка Леся Затварницька. На кінець наступила очікувана жива картина „Перші дні приходу большевиків в Галичину" Цю картину написав і випровадив голова Осередку та диригент хору П. Весоловський. Публіка затремтіла, коли на сцену вбігли енкаведисти та розстріляли родину у її власній хаті. Картина глибоко зворушила всіх своїм трагізмом. Виконавцями були члени хору: В. Поліщук, Лідія Гаргай, П. Рудяк, М. Стадник, та В. Гаврилко, Ф. Гаргай, О. Гаргай, В. Грицак. М. Хорс, В. Бульбачинський, Д. Затварницький, Арстя Гаргай, Е. Поліщук, І. Гаврилко та Павло Рудяк.

Всім гостям та виконавцям зложив подяку голова Осередку СУМА Петро Весоловський і вручив о. монс. Л. Адамякові о. д-р В. Олійникові та д-р Р. Стахурі на пам'ятку книжки під заголовком „Хрестом і Мечем". Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

П. В.

Сан Франціско, Каліф.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ УПА

29-го жовтня в залі Української Автокефальної Православної Церкви українська громада Сан Франціска та околиць урочисто відзначила 25-ту річницю створення Леґендарної Української Повстанської Армії.

При переповненій залі свято відкрив д-р В. Оренчук, голова Ювілейного Комітету та бувший політичний в'язень німецького концтабору в Освенцімі. Він з'ясував передумови повстання У.П.А. та її демократичний склад і підкреслив, яку величезну школу У.П.А. завдала загарбницькій червоній Москві.

В офіційних промовлях п. С. Мрозівський, який зазначив важке положення У.П.А, яка воювала зі сто разів більшим ворогом, що мав модерну зброю. УПА не мала постачання зброї та муcіла її від ворога здобути.

Від учасників УПА промовляв д-р Прусевич. Його спогадами та переживаннями під час бойових акцій на Волині в 1943 - 4 роках присутні були захоплені.

В мистецькій частині програми взяли участь шкільні діти та молодь Л. Шулежко продеклямувала гарно „Терновий вінок", „Запорізький марш" відіграла на фортепіяні, талановита юначка Л. Вермонт, мелодеклямацію „Україна" виконали юнацтво: М. і Л. Жарська та Я. Х. Блищак; шкільні діти Я. Оренчук, В. Морозівський, В. і І. Кочан, М. Косович, І. Кісь, Б. С. Шабатура та Г. Шрабер виконали „Монтаж" 50-ліття Укр. Нац. Революції та 25-річчя Укр. Повст. Армії". Тріо виконали померстецькому панна Маруся Черепенко, пані А. Шавлач і пані Віра Шавлач. Виступала також Укр. Танцювальна Група під проводом пані Віри Шавлач затанцювавши „Козачок" і „Катерину", за що дістали оплески.

На закінчення програми Жіночий Ансамбль під диригування п. інж. Жарського відспівав три пісні. Свято закінчено співом „Ще не вмерла Україна".

Програма зворушила людські почуття, що аж декому сльози блищали в очах.

Всім виконавцям належиться висловити щиру подяку.

За зорганізування Ювілею треба признати повну місцевому відділу ОЧСУ, котрий зорганізував ювілейний комітет. В Комітеті були всі політичні організації ОДВУ, Товариство Сприяння УНРаді, Укр Автоком., Православна Церква, Укр. Католицька Церква.

Іван Поліщук

Торонто, Канада

ЗУСТРІЧ ГРОМАДЯНСТВА

22-го жовтня в готелі Роял Йорк торонтські відділи складових організацій Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО): Організації Українок Канади, Об'єднання Жінок Ліги Визволення України і Ліги Українських Католицьких Жінок влаштували зустріч громадянства з делегатками СФУЖО на міжнародній жіночі Конгреси, що відбулися у 1967 р.

Пані Стефанія Пушкар говорила про враження з Конвенції Генеральної Федерації Жіночих Клюбів, що відбулася у Сан Франціско та в якій вона брала участь як представниця СФУЖО. П-і Пушкар також поділилася із слухачами своїми заввагами про Конгрес Міжнар. Жіночої Ради, що відбувся у Тегерані. Вона репрезентувала Союз Українок Америки у складі американської делегації. Там її було вибрано на референтку народного мистецтва на тому Конгресі.

П-і Ірина Павликовська репрезентувала Лігу Українських Католицьких Жінок Канади, та якраз повернулася з Риму, де Світовий Союз Католицьких Жіночих Організацій закінчив свій Світовий Конгрес. П-і Павликовська підкреслила, що участь української молоді, семінарів та молодих св'ящеників у імпрезах Конгресу показали перед світом живучість та з'сданість українців у діяспорі.

П-і Олена С. Процюк, делегатка СФУЖО на XXI Світовий Конгрес Міжнародного Жіночого Союзу з'ясувала слухачам цілі та роботу тієї організації, яка працює над зрівнянням жінок з мужчинами у цивільних, політичних, соціяльних та економічних правах. П-і Процюк підкреслила, що їх мас жінка супроти своєї родини, вона має обов'язок супроти самої себе підвищувати свої кваліфікації як громадянка і робітниця. Короткий звіт зі зустрічі делегатки з українським громадянством Лондону й околиці закінчив доповідь п-і Процюк.

Показ історичної ноші влаштований 64 Відділом Союзу Українок Ню Йорку виповнив другу частину вечора.

На зустріч прибуло 400 осіб. Організаторкам вечора під проводом п-і Софії Процюк, голови відділу Організації Українок Канади у Торонті, та п-і С. Савчук — містоголові СФУЖО (Канада) треба подякувати за успішну і корисну ініціятиву, а громадянству Торонта за його уважність до Світ. Федерації Укр. Жіночих Організацій.

Олена Процюк

Дітройт, Міш.

УСС В РІЧНИЦЮ ЛИСТОПАДА

Вже кілька літ підряд, деколи разом з іншими ветеранськими організаціями, Станиця Братства Українських Січових Стрільців влаштовує листопадове Свято, яке відбулося цього року 5-го листопада. Свято попередила парафія церкви Непорочного Зачаття 4-го листопада Молебнем і Панахидою за душі наших героїв. До відправи стали о. ігумен І. Лотоцький і оо. В Гавліч, В. Гавриляк і Д. Височанський, а почесну варту держали ветерани і пластунки. О. д-р Гавліч виголосив добре продуману, релігійно - патріотичну проповідь. Настрій в церкві був надзвичайний, бо й хор під управою Филипова своїм співом звеличав це свято. В такій церкві і при таких обставинах можна, направду, стати побожним патріотом.

Саме свято відбулося в авдиторії парафіяльної школи, яку заповнило громадянство. Промовцем на святі був ред. М Бажанський. На підставі минулого він начеркнув наші зобов'язання в цілі здобуття Самостійности України. Октет під управою п. К. Цепенди, у складі: М. Тарновецький, Р. Гординський, М. Ніньовський. П. Пахолок, Е. Федак, І. Козак і О. Хміль, виступав два рази з піснями, що колись залюбки співали УСС. З сольоспівом виступила Валентина Биковець при акомпаніяменті М. Тарнавської. Студентка Анна Слюсарчук при супроводі Лесі Липецької виконала на скрипці „Поему" К. Домінчина, а Евгенія Барвич деклямувала вірш, присвячений Листопадові. Учні парафіяльної школи виконали монтаж учительки Ірини Тарнавської „Сонце волі". Цей образок на сцені при звукові і світлі Я. Петращука виявив зворушливо. Сцену, що представляла біл УСС, намалювали Юрій і Ярема Козаки, а доповнив Роман Дацко. Свято вдалося і багато праці в його програму вложив теперішній голова станиці Ф. Ліпецький. Станиця передала зі свята кількасот долярів на Вищу Українську Школу.

І. Білоус

СОВЄТСЬКІ ПРЕМІЇ НЕ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

Київ. — Н̃а всіх майже 30 діячів літератури, мистецтва і архітектури в Совєтському Союзі, нагороджених найвищим урядовим відзначенням в СССР, т. зв. „державною премією", немає ні одного українського діяча з Української УССР. Виключення становить лише архітект Е. Більський, який спільно з іншими „пристроював палац піонерів і школярів у Києві". Жадний письменник, маляр, композитор та ін. діяч мистецтва Української ССР не дав за останній рік твору, який відповідав би вимогам Москви. Між відзначеними найбільше росіян, або діячів з інших республік, які дали твори на російські теми, навіть представникові Грузинської ССР Іраклієві Андронікову видано нагороду за книжку про російського поета Лермонтова.

Пассейк, Н. Дж.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

Українські громадяни Пассейку й околиці відзначили врочисто 15 жовтня 50-ліття відновлення Укр. Держави та 25-ліття повстання УПА. Святкування відбулися заходом Ювілейного Комітету під протекторатом УККА.

Того ж дня відслужено Божественні Літургії в наміренні Укр. Народу та Панахиди за душі полеглих героїв в українських православних та католицьких церквах. Апель молоді перевів на площі Укр. Централі п. В. Мочула. Вся молодь зорганізовано з прапорами прийшла до церкви на Богослужения.

Програму Академії заповідав голова Ювілейного Комітету п. Степан Покора. Стоячи, публіка привітала внесення прапорів молодечих організацій, які були розміщені на сцені по боках портретів С. Петлюри та ген. Т. Чупринки. Дівчата в одностроях своїх організацій зложили під ними два вінки.

Панна М. Цісик відіграла американський гимн на фортепіяні, а після нього всі присутні відспівали укр. національний гимн. Одноухвилинною мовчанкою вшановано борців, що віддали своє життя за найвищі національні ідеали.

Пані М. Стефанів, голова місцевого УККА відкрила Академію. Мистецьку частину започаткував хор „Думка" з Ню Йорку могучим „Да воскреснет Бог" Д. Бортнянського під диригентурою проф. О. Берника. Слідували пісні: „Ой, що в полі за димове" Лисенка, „Єднаймося" К. Стеценка, „Вічний революціонер" Лисенка, „Не нам на прю з тобою стать" у обробці С. Людкевича та „Верховина" Лисенка. Присутні оплесками сприймали виконання кожної пісні.

Святочну промову виголосив бувший старшина УПА п. Лев Футала.

Пані Ліда Грабарчук гарно продеклямувала „Стрілецьку шапку", А. Курдидика. Проф. В. Цісик, при фортепіяновому супроводі панни Марії Цісик виконав скрипкове сольо: „Легенду" Фоменка та „Українську рапсодію" Лисенка. Мистецьку програму закінчено монтажем „Героям — в пошану" під мистецьким проводом п-ні Люби Сай. Виконали цей монтаж старші пластунки: Соня Цапар, Марта Медвідь, Дарія Путикевич та Дарія Чайківська. Піснею „Не пора"... закінчено Академію.

Зі сцени вітав присутніх Тризуб. Під ним вміщено імітацію живого вогню. По обох боках дві великі картини роботи п. Івана Буртика. По лівій стороні образ представляв УСС-ів в окопах біля сел з під стороні висів портрет С. Петлюри, а по правій — вояків УПА в лісі на засідці вздовж дороги. І по середині сторон був портрет ген. Т. Чупринки.

По закінченні Академії 70-ий Відділ СУА ім Віри Бабенко перекуснею приймав хористів „Думки", під час якої містоголова Ділового Комітету п. В. Мочула подякував їм за гарний виступ.

Від хору відповів і подякував за гарне прийняття п. М. Кулинич. Витворилася товариська атмосфера. За столами гості разом з господарями співали українських пісень.

Свято було дуже вдалим. Укр. громадянство м. Пассейку й округи взяло в ньому численну участь. Велика заля Укр. Централі була виповнена вщерть.

О. Б.

Лігай Веллі, Па.

СРІБНИЙ ЮВІЛЕЙ УПА

22-го жовтня українська громада відсвяткувала 25-річчя Створення УПА, що підготовив Лігайвеллійськ й Відділ УККА.

Святкування відбулися в авдиторії св. І. Хрестителя в Нортгемптон, Па., під почесним патронатом українського духовенства обох віровизнань. Свято розпочато американським і українським гимнами, що відспівав Чоловічий Хор з Лігай Веллі Із вступним словом виступав викладач Мюлинберського коледжу проф. А. Кіпа, який згодом представив 3 упістів приявних на залі, як живих свідків Леґендарної Армії УПА, яких публіка нагородила рясними оплесками.

У сценічному монтажі живого образу закутої України, що його відтворила з усім забарвленням й повагою п-ні О, Юрченко, приймали також участь 3 упісти із прапорами: Д. Гудз, П. Хомко і І. Морковчук, а І. Стасів проказав молитву „Україно, свята Мати героїв!.."

Глибоко продуману святочну промову в українській мові виголосив голова Відділу УККА — п. П Міляновський, який широко з'ясував створення УПА і її героїчну епопею боротьби проти червоних і сірих займанців.

У вокально-музичній частині виступав Український Чоловічий Хор Лігай Веллі під дир. п. В. Дворакізського і при акомпаніяменті д-р С. Блищака і гарно виконав: „Встає хмара" — Стеценка, „Прометей" — Стеценка і „Засяло сонце" — Недільського.

П-ні О. Білозор-Цегельська деклямуванням „Грішниці" — Л. Українки, полонила всю увагу приявних своїм ніжним виконанням. А після англійської промови, що її виголосив адв. П Рибак з Бетлегему, Хор ще виконав: „Косар" — Стеценка, „Марш молоді" — Тритяка-Туркевича і закінчив могутнім „Не пора..."

Заступник голови Відділу УККА проф. А. Кіпа, який вміло виконував ролю конферансьє, подякував почесному комітетові, виконавцям програми і усім, що причинились до звеличання 25-річчя створення УПА і наповнили пам'ять тих, що сплітали легенди у когорті борців, славною смертю покрившись, на полі бою мужньо полягли.

І. Стасів

Вілк Беррі, Па.

300 ОСІБ НА БЕНКЕТІ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Громада Вілкс Беррі, Па., в суботу 4-го листопада, з ініціятиви окружних відділів УНСоюзу, відзначили 50-ліття Української Національної Революції. Свято відбулося у готелі „Стерлінг", в присутності 300 громадян. Під час бенкету виступали визначні промовці. Конґресмен Даниел Дж. Флад із стейту Пенсилвенії, котрий робив і робить дальші старання, щоб створити при Конґресі постійний Комітет в справі поневолених націй, виступив з домаганням незалежности України. Головний касир УНСоюзу, Іван Кокольський говорив про Українську Національну революцію, від 1917 року, коли повстання українського народу було подібне до Американської Революції в 1776 році.

Бенкет почався спільним співом Американського гимну та молитвою о. Н. Фисака, по обіді закінчено бенкет молитвою о. В. Дж. Висоцького та співом українського гимну „Ще не вмерла Україна".

Промовляв на початку голова святочного комітету Григорій Магалій, також д-р Йосиф В. Кравченюк. До комітету святкування входили: Г. Магалій і В. Стефурин; до комітету резервації — пані: О. А. Маліщак, І. Добрянська та пані Д. Остапів і А Шіпула; до програмового — пані М Голок, К. Лукач, Р. Воленська, та пани Н. Воленський і І. Блишак; до комітету прийняття — пані С. Волоська, Г.Волоська, Л.Слінь Томко, Г. Стефурин, А. Блишак та пан Д. Томко, а комітету інформації входили пані С. Іванів і Р. Борис.

● Британська королева Єлисавета II прибула з триденними відвідинами на острів Мальту на Середземному морі. У звязку з цим британський уряд обіцяв подбати за працю для 7.000 робітників з Мальти, які втратили заробіток внаслідку ліквідації британської морської бази на Мальті.

● Лідер палестинських втікачів-арабів, Ахмед Шукайрі, признав в пресовому інтерв'ю в Каїро, що в Альжирі вишколюються та озброюють совєтською зброєю арабських повстанців „саботажистів" для війни проти Ізраїлю. Ахмед Шукайрі відомий з свого фанатичного антиамериканського становища.

Вісті з Осередку Українських Студій при Українській Католицькій Семінарії у Вашинґтоні

4-го листопада о год. 7:0 вечором відбулося чергове засідання Осередку з доповіддю відомого американсько - жидівського науковця й діяча д-ра И. Ліхтена про „Католицько - еврейські взаємовідносини".

Гостя привітав проф. Роман Смаль - Стоцький, який впровадив доповідача. Д-р Ліхтен народився у Варшаві, має докторат права Варшавського університету. Під час війни був у складі дипломатів польської амбасади у Вашинґтоні, а по большевицькій окупації покинув державну польську службу та став директором на всю Америку міжкультурних справ чолової еврейської організації оборони проти знеславлювання евреїв. У часі Ватиканського Собору д-р Ліхтен мав місію представляти відповідним чинникам еврейську точку зору на католицько - жидівські справи.

Доповідач, що перед двома тижнями повернувся з Ізраїлю, згадав, що бачив у Єрусалимі парк засаджений деревами у честь тих християн, що рятували жидів під час війни. Їх імена увіковічнені. Кожне дерево має табличку якогось християнина, що врятував жида.

Згадавши добу гітлерівського переслідування, доповідач перейшов до сучасности і змалював, як Ватиканський Собор цілковито змінив католицько - жидівські взаємовідносини. Роки 1962-65 започаткували ту нову добу. Він оповів про заходи Кардинала Беа і його первісний проєкт соборової декларації щодо жидів, а далі, як постав остаточний текст. Опісля він пройшов найважливіші точки її, в яких Екуменічний Ватиканський Собор уточнив відношення Католицької Церкви до жидів і юдаїзму, ствердивши, що жиди, як нація, не несуть колективної відповідальности за розп'яття Ісуса Христа, осудивши антисемітизм та всякі переслідування.

Вислідом тієї декларації був початок діялогу поміж католиками й жидами, зокрема в Америці. Католики бажають знати факти про юдаїзм, а жиди хотять заэнайомитися з католицьким християнством, при чому обі сторони виключають „навертання". Взаємним пізнанням обидві сторони хочуть створити той дух взаємної пошани, що його вимагає сучасна екуменічна доба.

Конференція Католицького Єпископату у ЗДА ухвалила напрямні для Америки щодо здійснювання соборової декларації. По всіх епархіях зорганізовано комісії для міжрелігійних зв'язків. Відрадним явищем є те, що американська університетська молодь проявляє велике зацікавлення цими справами. По „кемпусах" ведеться вже „діялог". Самі жиди мусять також багато вчитися, бо показалося, що на цілу Америку у всіх жидівських школах підготовки рабінів є тільки один - одніський науковець-знавець Нового Завіту.

По доповіді семінаристи ставили доповідачеві цілу низку питань, що заторкали й найновіші події на Близькому Сході, а також і жидівсько - українські взаємовідносини.

Голова Осередку, проф. Р. Смаль - Стоцький сердечно подякував гостеві за доповідь, з'ясував участь жидів при організуванні української державности, згадав про їх культурну автономію та про вклад евреїв України в еврейську культуру й літературу.

По формальнім закінченні доповіді з дискусією прибулі на доповідь гості з Вашинґтону мали ще приватну гутірку з д-ром Ліхтеном.

Н. Н.

СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЮТЬ КОЛГОСПНИКИ ?

„Молодь України" з 12-го листопада повідомляє в піднесеному тоні, що бригадир, себто підганяйло - наглядач, заробляє місячно в колгоспі 110 рублів (це в так зв. „зразковому колгоспі"), з яких значну суму держава відраховує на різні „добровільні" цілі, на податок тощо. Точніше сказано про звичайних колгоспників у показовому колгоспі, які одержують зерно і картоплю на трудодні аж восени. Газета пише: „Інакше в рільництві. Тут і 50 карбованців на місяць вважаються добрим заробітком. Але рільники, або, як вони числяться в штатному розписі, виконавці кінно-ручних робіт, не основна фігура в землеробстві. Тенденція до механізації посилюється. Низькі розцінки пробують компенсувати локальним шляхом: надбавкою за якість сіна, прогресивкою на поліні, підвищеною оплатою на силосуванні".

Лондон, Онт., Канада

СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРУ

Неділя 5-го листопада, залишиться надовго в пам'яті української громади Лондону. Цього ж дня відбулося тут св'яточне відкриття будинку, що під кожним оглядом може гідно репрезентувати українців цього міста. Величавий модерний будинок з великою, меншою і спортовою залями, кімнатами для організацій, шкільними кімнатами, великим бальконом, добре влаштованою кухнею і буфетом, великою парковою площею та у гарній частині міста — все це збудували спільною згідною працею і вкладом гроша наші лондонці. Гідний подарок у 100-річчя Канади! Гідний подарок у великі річниці й події українського народу. Це ж бо 50-річчя Української Національної Революції, 25-річчя УПА, та рік — Світового Конґресу Вільних Українців. У ці великі й знаменні дати — лондонська громада дала гарний і гідний приклад до наслідування. Вона бо спільними зусиллями соборницьким шляхом, силами всіх організацій й громадян, залишивши на боці свої релігійні чи політичні переконання — збудувала спільний дім — Український Культурний Центр. Багато гроша і дарової праці вложили поодинокі громадяни. З фінансовою допомогою прийшов їм Український Народний Союз з позикою 60 тисяч дол. з низьким відсотком. Гарно й приємно робиться на душі, коли пригадаєш, що ще рік тому, розорана фундаментами заложена була непривітна площа — сьогодні чудовий будинок впорядкований внутрі й назовні, впорядковане та квітами засаджене подвір'я. Що можна зробили спільними силами. Так, треба признати, що українці Лондону зробили гарне й велике діло для себе і своїх дітей, зацо належиться їм признання и похвала.

Понад 500 осіб з Лондону та ближчих і дальших околиць приїхали, щоб спільно взяти участь у відкритті дому. Вислухавши Благодарственних Служб Божих в католицькій і православній церквах — зібралися в будинку. Мейор міста п. Строник разом з сенатором П. Юзиком в асисті представників організацій перетяли стяжку у дверях дому та проголосили його офіціяльне відкриття. Канадійським гимном „О Канада", вступним словом голови комітету п. С. Мединського, та молитвою пароха православної церкви о. Дебрини, розпочато бенкет, яким проводив п. М. Томин. У президіяльному столі: мейор міста п. Строник з дружиною, сенатор П. Юзик, посол фед. парламенту п. Ірвін з дружиною, п. М. Томин з дружиною, Всеч. о. Дебрин з добродійкою, представник УНС, головний радний п. В. Дідюк, Всеч. о. М. Байрак, п-во Співаки, п-во Макарани, п-во Топольницькі і п. М. Василько з Торонта. При бічних столах засіли представники: організацій, дирекція і члени комітету, та піонери, які відзначували також 30-річчя першого клюбу в Лондоні, продовженням якого мав би бути новий Український Центр. Голова Центру п. С. Козак започаткував привіти, які зложили: мейор міста п. Строник, посол до федерального парляменту п. Ірвін, о. М. Байрак, головний радний і голова Торонтонської Округи УНС — п. В. Дідюк, який рівнож зложив відповідну пожертву від УНС — на сплату довгів дому, о. Дебрина, п. Ю. Макаран, піонер — п. Семчишин. Господар бенкету відчитав також наспілі привіти від прем'єра Канади Пірсона і лідера опозиції М. Стара. З привітами від організацій членів Центру виступали: п-на Л. Горіх — СУМ, В. Мельник — ОДУМ, М. Кіра — Студентський Клюб, пані Співак — СУК, п. П. Сахаревич — відділ УНС, п. Тищенко — СУЖЕРО, п. Савюк — Тов. купців - промисловців, п. Романюк — ЛВУ, п-і Проць — ОЖ ЛВУ, п. М. Дутчак — УНО, п. А. Степанюк — КУК. В імені організацій з сусіднього Сен Томас, привіт зложив п. Падучак.

Головну гарну промову на бенкеті виголосив сенатор П. Юзик, якого присутнім представив п. Савюк. Подяку за промову сенатора, зложив в імені Центру студент п. М. Василько. Мистецькою частиною свята вміло проводила п-на Л. Горіх. Програма була коротка і гарна. Торонтонський квартет „Верховина" під проводом п-і О. Глібович, виконав ряд народніх, побутових і жартівливих пісень. Щирою подякою публіки були невгасаючі оплески, що змусили виконавців до наддатку. Гарно вив'язалася танцювальна група СУМ, виконуючи кілька українських народних танків. Доброю була фортепіянова точка п-ни Матвіїв від ОДУМ. Надійний музичний талант виказав юнак Дутчак, що спершу сам, а опісля з своєю сестричкою, відспівали в супроводі акордеону дві пісні, скомпоновані ним самим. Виступи нашої молоді наповнюють наші серця гордістю. Національним гимном закінчено величаві святкування Лондонської Громади. З цієї нагоди видано гарно оформлену Пропам'ятну Книжку.

Щасти, Боже, в дальшій праці!

В. Дідюк

ГОЛОС МОЛОДІ

Під таким заголовком відбулася панеля на телевізії Ц.Б.С. в Денвері 1-го і 8-го жовтня мистців п-ва Мошинських з Денверу.

Ми бачили в телевізії незмірно цінну пропаґанду української справи. Сотки тисяч американців оглядали цей показ і ознайомилися з нашим мистецтвом. Виступом в телевізії керував знаний на терені Денверу п. Вільям Райт, який спонзорує цю програму, призначену спеціяльно для виховання американської молоді.

На початку програми п. Райт представив глядачам і дискутантам родину п. Мошинських як мистців українців. В дискусії взяли участь вибрані найкращі і найздібніші студенти з кількох гайскулів.

Перший образ, показаний на телевізії, — це виконаний п. Володимиром Мошинським, батьком Оксани і Юрія. Це в Америці незнана мистецька праця на тлі ґравірованому в золоті. Виникла дискусія з молодими студентами, котрі подібної праці ще не бачили. Другий образ, — це його портрет під час виконання музичної арії на віольончелі. Пан Мошинський зазначив, що портрет — це не лише його подобизна, але й його душевне переживання під час гри. Крім цих образів ще показав він кілька портретів своєї праці та краєвиди, над котрими розвинулася жвава дискусія. Особливо довша дискусія відбулася над портретом гуцула, бо студенти давали багато запитів в цій справі.

На всі запити студентів відповідав син п. В. Мошинського Юрій, пояснюючи про Україну, її заселення та про мистецтво й культуру.

Донька п. В. Мошинського, Оксана, показала портрети українських дівчат в національнім строю. Був це образ дівчини, яка стоїть на тлі розкішних соняшників, тримає в руках один соняшник — як символ України. Дівчина з довгими косами, з віночком на голові. Другий образ — це дівчина в українськім строю, яка несе відра з водою на коромислі на тлі українського краєвиду, а третій — це дівчина на тлі станка тримає в руці човнинки і тче килим. Над цими образами теж розвинулася дискусія. Панна Оксана відповідала зручно і фахово і студенти дякували їй за інформації.

Показано і образи п. Юрія. Переважали краєвиди з Канади й з Колорадо. Любувалася ними молодь.

П. Юрій Мошинський розповів історію родини. Батько був в Українській Армії, залишив Україну в 1920 році і оселився в Румунії, де й розпочав малярську працю, а панна Оксана і п. Юрій розпочали її в Німеччині 1945 року.

Вся ця програма була цікавою для молоді. П. Райт попросив п-во Мошинських, щоб програму продовжити. Програма продовжувалася ще і 8-го жовтня в неділю.

Українська Громада в Денвері, особливо ті, які бачили цей виступ на стації Ц.Б.С. були захоплені, а після програми посипалися вислови подяки родині Мошинських, телефонічні і листовні. Мусимо бути незмірно вдячні родині п. Мошинських за таку цінну інформацію на телевізії про нашу обездолену Матір Україну.

П. Поржи-Олексієнко
Кер. Архіву-Музею
в Денвері, Колорадо

Книжка сенатора Юзика у французькому перекладі

Канадійські французи, яких тепер є коло 6,000,000, загально мало або зле поінформовані про канадійських громадян українського походження. За це не можна обвинувачувати їх. Українці мало про себе видають англійською мовою, а по-французьки, яка також є офіційною мовою Канади, нічого.

Членство Читальні Просвіти у Вінніпезі ствердило, що буде велика користь для канадійських українців, коли вийде авторитетна книжка про них по-французьки. Провід обговорив справу з сенатором Павлом Юзиком, бувшим професором історії в Манітобськім Університеті, а тепер професором в (двомовнім) Оттавськім Університеті.

Сенатор Юзик, який весною цього року видав популярну книжку по англійськи під заголовком „Канадійські українці: їх місце і роля в канадійському житті", погодився дістати добрий французький переклад, а Читальня Просвіти погодилася фінансувати видання.

Ця книжка вийшла при кінці жовтня. Друкувала її фірма Д.К. Фрізен і Сини в Алтоні, Ман. Це канадійський проєкт Читальні Просвіти у Вінніпезі й сенатора Юзика.

Цю вартісну книжку розіслано до всіх французьких сенаторів і послів, до всіх французьких щоденників, тижневиків і журналів, до всіх університетів, колеґій і бібліотек у Квебеку і до інших французьких установ, організацій і впливових людей по цілій Канаді.

Сенатор Юзик вже отримав багато похвальних листів, в яких висловлюється подяку французьких провідників за докладні інформації про українців Канади, в яких висловлено признання за вклад українців у розбудову Канади. Безперечно книжка спричиниться до зближення й співпраці цих двох етнічних груп для загального добра цієї країни.

Новий успіх Романа Рудницького

Філядельфія. — Вернувшись з Европи, де у вересні ц. р. наш піяніст Роман Рудницький став одним з лавреатів конкурсу Бусоні в Італії, він виступив 8 жовтня ц. р. з концертом у Музеї Мистецтв у Філядельфії. Свій концерт розпочав композицією Моцарта „Дев'ять варіяцій". З перших тонів гри Романа відразу відчулося, що піяніст досконало відчуває стиль Моцарта; вражає надзвичайна легкість гри і блискуча техніка, що захопила всіх приявних. Слідуючою точкою була Шуманова „Фантазія с-мажор ор. 17. Цей твір цілком протилежний характером і стилем до першого — це романтика. Але Роман Рудницький знову захопив своєю грою переповнену слухачами залю — надзвичайною мелодійністю і співучістю тонів. І так увесь репертуар. Кожний твір, виконаний Романом Рудницьким, чарував присутніх, які нагороджували піяніста довготривалими оплесками. На закінчення концерту було виконано „Петрушку" Стравінського. Це суто модерний твір, дуже тяжкий для виконання. Славні піяністи рідко включають його до свого концертового репертуару. Виконанням „Петрушки" Роман Рудницький поставив себе у першому ряді піяністів світу. Не вірилося, що можливо видобути з фортепіяна стільки кольорів, фарб, звуків - тонів, як це зробив молодий піяніст. Це було виконання чогось надзвичайного, і я маю право сміливо його назвати гордістю українського музичного світу.

Тепер Роман Рудницький концертує по всій Америці. В репертуарі він має двадцять чотири концерти з оркестрою. Він є також професором відомої музичної школи при Університеті Індіяна.

Проф. Зоя Маркович

Кардинал Леже зрікся проводу в епархії Монтреалю — виїде до Африки

Рим. — Кардинал Поль Еміль Лежер, архиєпископ найбільшої в Британському Коммонвелті католицької епархії Монтреалю в Канаді, передав на руки Папи Павла VI резиґнацію з стану епархіяльного архиєпископа, мотивуючи її бажанням присвятитися цілком місійній праці в таборах для прокажених в Африці. 63-річний кардинал Леже проголосив в Монтреалі заяву, в якій підкреслив конечність активної боротьби проти недуг і бідности. Він уже давніше послідовно доказував свою відданість харитативній акції, яку вважав за основу Церкви і за найпершу повинність духовників. Поль Еміль Леже став був епархіяльним архиєпископом в Монтреалі у 1950 році, а кардиналом у 1953-му році та відзначився на II Ватиканському Соборі, як один із лідерів поступового крила того Собору. Ставши архиєпископом Леже заявив, що він ніколи не візьме відпочинкової відпустки, поки в його дієцезії будуть бідність і хвороби — і він ту обітницю дотримав. Він їздив кількакратно до Африки, перейнятий до глибини нещастям хворих на проказу. Коли й куди саме він від'їде тепер — він не подав. Папа прийняв його резиґнацію.

Еклі певний в тому, що треба збільшити податки

Лос Анджелес. — Голова Ради Економічних Дорадників президента Джансона Гарднер Еклі, промовляючи на річній Конференції Бизнесменів, зорганізованій Торговельною Палатою на Західньому Узберіжжі в Лос Анджелесі, заявив, що надмірне збільшення видатків на війну у В'єтнамі зменшується, але це зовсім не зменшує потреби збільшити прибуткові податки. Збільшення податків, казав Еклі, мало б сповільнити темп зросту економіки та не допустити до інфляції. На думку Еклі збільшення податків, яке пропонує президент Джансон, зменшило б національну продукцію в 1968-му році на яких 15 більйонів дол. Еклі знає, що видатки на війну у В'єтнамі кожної чверті року збільшувалися на 3 більйони дол. Але він гадає, що відтепер вони не будуть збільшуватися в такому темпі.

В ЗОЛОТІ РОКОВИНИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ЗБІЛЬШІМО ДАР УКРАЇНСЬКОМУ ВОЄННОМУ ІНВАЛІДОВІ

Визвольна боротьба українського народу залишила нам багато воєнних інвалідів, вдів, сиріт і немічних вояків. Вони розпорошені по всіх континентах і останками сил боряться за своє фізичне існування, бо не мають сили запрацювати на свій чи своєї рідні прожиток.

Як кожнього року і в 50-річчя Відродження Збройних Сил України та 25-річчя створення УПА — Суспільна Служба Комбатантів звертається до Вас, Українська Громадо в ЗДА:

ЗЛОЖІТЬ СВОЮ ЩЕДРУ ПОЖЕРТВУ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ВОЄННИМ ІНВАЛІДАМ.

Від висліду листопадової збірки залежить доля неодного з наших воїнів, які з великою посвятою несли високо визвольний прапор! Їх вже не багато залишилося при житті, то-ж спроможіться на забезпечення їм прожитку наприкінці їх життєвого шляху!

ВІДДАНІСТЬ ВИЗВОЛЬНІЙ ІДЕЇ ДОКАЗУЄТЬСЯ ДІЛАМИ — А НЕ СЛОВАМИ!

За Суспільну Службу Комбатантів:

Іван Поритко, голова — **Ярослав Колодій**, заступник голови — **Ілля Журжа**, секретар

Іван Данківський, Стефан Гула-Шеремета і Вол. Сімків
члени

ПРОТОКОЛ

з переведеної перевірки книговедення і діловодства Суспільної Служби Комбатантів в Філядельфії по день 15-го серпня 1967 року.

Перевірку згідно з правильником ССК переводять голови Головних Контрольних Комісій: ОбВУА, Братства УСС, Братства кол. Вояків I. УД УНА та Об'єднання кол. Вояків УПА.

Контролю переведено за час від 18-го серпня 1966 р. до 15-го серпня 1967 р. До перевірки предложено: книги — чекову, касову і головну, приходові й розходові прилоги, протоколи управи і екзекутиви ССК, картотеку уділених допомог ч. 168 та кореспонденцію, зокрема внески на признання копомоги.

На основі перевірених книг стверджено таке зіставлення рахунків за 1966/67 роки:

Сальдо з попер. року		$27,384.30	
Збірки Дару УВІ —			
ОбВУА з УСС і УПА	$9,190.24		
Б-во 1 УД УНА	4,052.60	13,242.84	
Відсотки		734.25	
Розподіл допомоги:			
СУВІ в Німеччині	5,000.00		
Европа поза Німеч.	445.00		
Поза зал. заслоною	996.37		
Америка Півн. і Полуд.	3,350.00		9,791.37
Адмін. витрати			184.05
Готівка вльокована:			
Чекове конто ч. 877-0833-6			
в Фирст Пенсилвенія банку	385.97		
Державні бонди	1,000.00		
Укр. Щадничі, цертіф.	15,000.00		
Вкл. конто ч. 942	15,000.00		31,385.97
	41,361.39		41,361.39

Основні приходи становлять щорічні листопадові збірки. — Допомогу уділювано як в попередніх роках головно на терені Західньої Европи через СУВІ, поза залізною заслоною та в північній і полудневій Америці, на підставі однозгідних рішень Управи і згідно з обов'язуючим правильником ССК. Господарка фондами Суспільної Служби Комбатантів є раціональна і ощадна.

Філядельфія, 26 серпня 1967.

За Контрольну Комісію Суспільної Служби Комбатантів:
о. радн. Василь Головінський,
Братство УСС
Євген Остапович,
Об'єднання к. Вояків УПА

СЛАВНИЙ ДЕНТИСТ РЕКОМЕНДУЄ БАТЬКАМ, щоб дбали про дентистичну опіку над своїми дітьми вже від другого року їхнього життя. Професор дитячої дентистики в Нюйоркському університеті д-р Еліяс Н. Фесс цілий рік наглядав над дентистичною опікою в університетській клініці і прийшов до таких висновків: 1. Зле роблять ті батьки, які не дбають про зуби дітей, кажучи, що ці зуби випадають і виростуть нові. 2. Нездорові зуби дітей завчасно випадають і можуть заразити ті нові зуби, що під ними виростають. 3. Діти по скінченні двох років у 50-ох відсотках мають зіпсовані зуби. 4. Коли діти вступають до школи, то пересічно мають по три діри в зубах. 5. Половина всіх дітей у віці до 15-ох років не була в бюрі дентиста.

ВІСТІ З ТОРОНТА

ШКІЛЬНА РЕФЕРЕНТУРА КУК. Йдучи на зустріч загально визнаній потребі при співпраці зі спонзорами Рідних Шкіл, відділ КУК в Торонті покликав до життя Шкільну Референтуру. Потреба такої установи на терені великого Торонта, де існує цілий ряд дитячих садків, рідних шкіл і курсів українознавства, була конечною. Координація шкільно-виховної праці може допомогти нашій виховній системі. Якось так було досі, що кожна наша рідна школа, садок чи курси українознавства були окремою цілістю. Шкільну референтуру очолив проф. Я. Чумак.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ. Централя Українців Католиків Торонтонської Епархії підготовляється до величавого відзначення 50-річного ювілею священства Верховного Архиєпископа і Кардинала Кир Йосифа Сліпого, яке відбудеться 10 грудня у формі Ювілейного Концерту. Торжественні святкування, попереджені Благодарственними Службами Божими в церквах Епархії, відбудуться у великій залі Торонта — Мессей Гол, з величавою мистецькою програмою, участь в якій візьмуть найкращі наші музичні і мистецькі сили. Комунікат Централі закликає широке громадянство Торонта і Епархії до гідного відзначення цього ювілею, складанням щирих пожертв на Український Католицький Університет в Римі.

ДИТЯЧА ВИСТАВКА. Діти цілоденної школи ім. Св. Йосафата під керівництвом п-і мгр М. Кінасевич, підготовили п'єсу - казку „Котигорошко" Шаяна 19-го листопада в залі церкви св. Покрови при вул. Лідс о год 5-ій вечором. З тою самою виставою відвідають вони 26 листопада ц. р. Гамилтон та виставлять її в церкві св. Духа, а в пополудневих годинах 3 грудня виставлять її в Ошаві, в Домі „Дніпро". Спонзорами виставки є Батьківський Комітет Школи ім. св. Йосафата.

ВІДКРИТТЯ ЦЕРКВИ. В неділю 26 листопада відбудеться торжественне відкриття і благословення угольного каменя під церкву Пресвятої Евхаристії в Східному Торонті. Преосвященний Владика Кир Ізидор в сослуженні духовенства поблагословить і відкриє двері церкви для вжитку вірних, що своєю працею її збудували. Велика і модерна будівля, пов'язана елементами візантики і українського стилю, з окремою традиційною українською давніщею, з чудовою залею, кімнатами для школи і організацій, та монастирськими житловими кімнатами (ОО. Редемптористи), творить прекрасну цілість. Якщо додати прекрасне місце в центрі на горбку гайвею, то невелика громада Східного Торонта залишила найкращу пам'ятку у 100-річчя Канади. З великою фінансовою допомогою для громади, прийшов Український Народний Союз, позичивши 150 тисяч дол. на дуже низьке опроцентування. По благословенні відбудеться Бенкет у просторій залі під церквою. о. парох С. Шавель разом із Церковним Зарядом, щиро запрошують широке громадянство до численної участи. Віримо, що Парохія Пресвятої Евхаристії, стане тепер одною з активніших в нашому місті.

ЯРОСЛАВ ЩУР. Український баритон, відомий із своїх виступів по великих містах Европи й Великої Британії з хором „Бурлака", виступить із власним концертом в неділю, 19-го листопада в Авдиторії УНО при вул. Коледж. По успішних виступах в Англії він влаштовує турне в Канаді і ЗДА. У Вінніпезі і на заході Канади знані його виступи в радіо й телевізії, де він веде також власні радіопередачі — „Пісня України".

ГРАТУЛЮЄМО! Пані Тоня Горохович, відома в нашій громаді — пластова виховниця та вчителька, оборонила 6-го жовтня ц. р. в Оттавському Університеті перед Комісією професорів — магістерську працю „Афоризми в творчості Лесі Українки" з дуже гарним успіхом. Того самого дня і перед тією комісією оборонила докторську працю „Мовостиль творчости Ольги Кобилянської" — довголітня директорка школи Українознавчих Курсів ім. Гр. Сковороди — Олександра Копач. У неділю 22 жовтня на конвокації градуантів Оттавського Університету обидві градуантки одержали свої дипломи. На цій самій конвокації одержала ступінь БА Христина Зорич на гуманістичному факультеті, а п. Михайло Гава з бібліотекарства. Радісмо, що наша громада збільшує свої ряди новими фахівцями.

СПОРТ. Юліян Монтасевич виграв шахову партію з чемпіоном СССР у шаховому клюбі при Торонтонському Університеті. Клюб влаштовує щорічно показові гри в шахи, участь в яких беруть першуни-місті в шаховій грі з цілого світу. 21 жовтня заходами цього клюбу в Університетській залі „Гарт Гавз" відбулися змагання, участь в яких взяв також майстер і чемпіон Канади Павло Керес. Український шахіст з Торонта п. Монтасевич виграв безапеляційно одну партію шахів із чемпіоном СССР Б. Спаським.

В. Дідюк

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МАТЕМАТИКИ

„Молодь України" з 3-го листопада наводить приклад, як Росія забирає кращі наукові сили з України, в тому з Інституту математики в Києві: „Доречно зазначити, що ряд провідних наукових співробітників Інституту математики очолюють нині великі наукові колективи: М. М Боголюбов — директор Об'єднаного інституту ядерних досліджень у Москві, академік В. М. Глушков — директор Інституту кібернетики АН УРСР, академік М. А. Лаврентьєв — голова Сибірського відділення АН СРСР".

Сенатська Комісія хоче обмежити владу Президента в справах закордонної політики

Вашингтон. — Сенат більшістю 37-ох до 33-ох голосів відкинув проєкт про те, щоб старші особи в рамках додаткового забезпечення на лікування діставали допомогу на ліки, на які вони часто витрачають поважні суми. Цей проєкт відкинули, між іншим, тому, що проти нього виступала фармацевтична промисловість. Другою причиною відкинення цього проєкту було те, що не знати, з яких великих сум треба б на те, щоб забезпечені на лікування в соціяльному забезпеченні могли діставати задармо, або по зниженій ціні ліки. Тоді треба б і відповідно збільшити теперішню вплату, яка становить 3.00 дол. місячно. Вкладку на це лікарське забезпечення тепер платить понад 16 мільйонів осіб. Згідно з теперішним законом забезпечені на медичну опіку дістають безплатно ліки тільки тоді, коли вони лікуються в шпиталі. Президент соціяльного забезпечення Роберт Дж. Мабре заявив, що треба б збільшити теперішню вкладку на 1.60 дол. місячно, так що нова вкладка становила б 4.60 дол. місячно.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН МАЄ НАЙМЕНУВАТИ окрему місію ЗДА до Організації Американських Держав. Головою цієї місії буде теперішній особистий представник Президента в Організації Американських Держав Сол М. Ліновіц. Він і надалі буде представником Президента в Раді Організації Американських Держав. Ліновіц має 53 роки, він уже рік працює при Раді ОАД, в якій є заступлені 23 американські латинські держави. Головною ціллю АОД — це в роках 1970 - 1985 створити спільний ринок для латино-американських держав.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПІДПИСАВ ЗАКОН про допомогу закордонним державам, згідно з яким на допомогу закордоні призначено тільки 2,86 більйона дол., хоч Уряд просив в лютому 3,25 більйона дол. Підписуючи цей закон про висоту допомоги закордоні, Президент виступив гостро проти того, що Конгрес плянує ще більше зменшення суми на допомогу закордоні при ухвалюванні законопроєкту про видатки на цю ціль. Дехто заповідає, що при схвалюванні законопроєкту про видатки Палата призначить на допомогу для закордону тільки 1,6 більйона дол. Президент Джансон заявив, що зменшування фондів на допомогу чужим державам — це зменшування оборони ЗДА.

ДВА НАУКОВЦІ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ГОЛОДОВІ заворушення та війни в світі, якщо ЗДА та інші заможні держави не зачнуть вже тепер діяти в тому напрямку, щоб збільшити продукцію харчів в себе та в світі. Один з цих науковців — це д-р Геррісон Бравн із Каліфорнійського Технологічного Інституту, а другий — це д-р Лестер Бравн з Департаменту Рільництва. Обидва вони кажуть, що не поможе контроля народин, ані харчова допомога, бо треба подбати, щоб у світі продукували більше харчів. Катастрофа голоду мала б бути за 15 років.

СЕНАТОР РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ ІЗ ВЕРМОНТУ Джордж Д. Ейкен заявив, що представники Уряду „ведуть нечесну гру", коли відповідають противникам війни у В'єтнамі. Сенатор Ейкен сказав, що „Конгрес дав і дає Урядові все те, чого він потребував і потребує на ведення війни у В'єтнамі. Коли ж ця війна не має успіху, то це значить, що причина невдачі має бути по боці Уряду". Так розуміє сенатор Ейкен, який не може зрозуміти, чому Уряд не може пояснити причини невдачі на фронті у В'єтнамі і чому Уряд називає критиків в'єтнамської політики „нельояльними" у відношенні до ЗДА.

ДО НОВОГО РОКУ 1968 ЩЕ ДАЛЕКО, але вже тепер велика нюйоркська метрополія боїться того, що саме на 1-го січня може початися страйк підземних залізниць, який спаралізує життя в цьому 8-ми мільйоновому місті, в якому працюють ще мільйони людей з-поза міста. Представник міської управи заявив, що Спілка Транспортових Робітників жадає такого збільшення платень, що переїзд підземкою коштував би не 20 центів, як тепер, а 60 центів. Посадник Ліндсей заявив, що він бажає втримати теперішню тарифу за їзду підземкою.

У СВІТІ

КОЛ. БРИТІЙСЬКИЙ ДИПЛОМАТ І ШЕФ БРИТІЙСЬКОЇ РОЗВІДЧОЇ СЛУЖБИ ГАРОЛД ФІЛБІ ЗАЯВИВ У МОСКВІ в розмові в ресторані з кореспондентом лондонського „Дейлі Експресу", що він не жалує, що довгі роки був совєтським шпигуном і що робив би тепер те саме, коли б повернулась йому молодість. Він, мовляв, уважав за потрібне працювати „для комунізму". Філбі був тим, що попередив двох інших британських дипломатів, які стояли на совєтській шпигунській службі, що британська контррозвідка впала на їх слід. Всі вони три втекли до СССР, де Філбі дотепер працює в совєтській шпигунській централі.

ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР НГУЄН ВАН ЛОК ПРОГОЛОСИВ ПРОГРАМУ нового свого уряду, заповідаючи приспішення аграрної реформи, реорганізацію шкільництва, допомогу втікачам, боротьбу проти корупції в урядовому апараті та тіснішу співпрацю війська і цивільної адміністрації в ділі пацифікації краю. Зрештою, заява Нгуєна Ван Лока, адвоката й письменника, була втримана у реалістичному тоні, без ніяких великих обіцянок.

ПІВНІЧНО - В'ЄТНАМСЬКИЙ УРЯД ВІДКИНУВ ОСТАННЮ МИРОВУ ПРОПОЗИЦІЮ президента Джансона: Президент, як уже повідомлялось, запропонував був В'єтнамським комуністам стрінутись „на невтральному кораблі, на невтральних водах" для переговорів. У керівному щоденнику в Ганою „Ньян Дан" появилась заява, що у пошуканні миру у В'єтнамі не треба їхати за десятки тисяч миль: мир, мовляв, можна негайно осягнути, як тільки Америка відкликала б свої війська і війська „своїх сателітів" з В'єтнаму та „залишила в'єтнамський нарід для полагоди його проблем власними силами".

ЯПОНСЬКІ ВЛАСТІ РОЗШУКУЮТЬ ЧОТИРЬОХ МОЛОДИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ДЕЗЕРТИРІВ, які втекли з літаконосця „Інтерпід", коли той стояв на якорі в порті Йокосука. За американсько-японським договором — Японія не признає американським втікачам політичного азилю, але вона шанує недоторкальність чужинецьких амбасад. Гадають, що ті американські дезертири, у віці 19 і 20 років, сховалися в одній із комуністичних амбасад в Токіо. Коли б тільки вони вийшли відтіль — японська поліція може їх арештувати.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДЕРЖАВНИЙ СУД В НІГЕРІЇ ЗАСУДИВ капітана і шістьох членів залоги голляндського вантажного корабля на 12 років в'язниці: той корабель переловлено біля берегів Нігерії, як він віз гармати й іншу зброю збунтованій проти центрального уряду Східній провінції, яка проголосила себе самостійною Республікою Біафрі. Голляндський уряд заявив, що він не буде заборонити вивіз різних продуктів до Біафрі, дарма що її офіційно не визнала ані Голляндія, ані будь-котра інша держава.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ УРОЧИСТО ПОЧАВ СВОЇ ПЛЕНАРНІ СЕСІЇ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ти від представників Українських Церков.

Привіти репрезентантів Церков

Митрополит Української Католицької Церкви в Канаді ВПреосв. Максим Германюк відчитав Декларацію-звернення до Конгресу цілого Українського Католицького Єпископату датовану у Римі 1-го листопада та ствердженну підписом Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого. Українські Єрархи ствердили, що сьогодні тільки у вільному світі живе вільна Церква, як невід'ємна частина українського народу, але й що в Україні українські люди залишились вірними Христовій вірі й Церкві (Текст того Звернення буде своєчасно проголошений повністю). Від себе ВПреосв. Митрополит виголосив палку й високопатріотичну промову - привіт, закінчивши її благанням, „щоб Боже благословення зійшло для Світового Конгресу Вільних Українців, для українського народу, для вільних українців, розсіяних по світу".

ВПреосв. Архиєпископ Михаїл з Торонта вітав Конгрес від Греко - Православної Церкви в Канаді, голова якої, Блаженніший Митрополит Іларіон Огієнко, не міг прибути внаслідку недуги. Хоч Греко - Православна Церква — казав промовець — вважає себе на цьому Конгресі тільки як почесний гість, все ж тут заступлена вона всіма трьома своїми єрархами. „Ми і ви — одно, інтереси ваші й наші одні, тому йдемо разом з Вами". Промовець висловлює жаль, що ані Світова Рада Церков, яка об'єднує Протестантські й Православні Церкви світу, ані Другий Ватиканський Собор не виступили проти переслідування Українських Церков в Україні.

Промови Репрезентантів Церков

ВПреосв. Архиєпископ Мстислав Скрипник з'ясував коротко заходи, що їх вживала Єрархія Української Православної Церкви в ЗДА, щоб запросити на Конгрес не тільки окремих членів Єрархії, але всю її, духовенство й вірних-мирян. Промовець стверджує, що ці заходи увінчались успіхом, дякує за це і пояснює, що ті заходи були мотивовані історичним фактом, що Українська Православна Церква побудована на традиції служіння Богові й українському народові. Промовець заявив, що Єрархія УПЦ в ЗДА не тільки формально бере участь у Конгресі, але й у майбутньому готова перейняти частину відповідальности за працю тієї установи, що її Конгрес покличе до життя. Владика вітав СКВУ від УПЦеркви в ЗДА, країнах Південної Америки і Австралії з Новою Зеляндією.

Впр. о. Іван Бачинський з Европи передав привіт Конгресові, як представник Його Блаженства Митрополита Ніканора, голови Української Автокефальної Церкви на Еміграції. Митрополит Ніканор — у зв'язку з своїм віком і недугою, не зміг прибути особисто.

Впр. о. д-р Іриней Назарко, ЧСВВ висловив привіт від Чину ОО Василіян, звернувши увагу на заслуги того Чину в ділі української культури.

Преосв. Єпископ Андрій Кущак промовляв в імені Української Православної Церкви в Америці.

Д-р Жабко-Потанович, голова Об'єднання Євангельських Церков, промовляючи від українських євангеликів, висловив радість, що на цьому Конгресі заступлені вірні всіх Церков.

Отець д-р В. Кушнір проголосив, що голови Українських Центральних Репрезентацій з поодиноких країн промовлятимуть наступного дня.

Звіти Підготового Комітету

Голова Організаційної Комісії Йосиф Лисогір склав обширний звіт про організаційну працю, пророблену для скликання першого Світового Конгресу Вільних Українців, звернувши особливу увагу на труднощі „що їх прийшлося перебороти — завдяки добрій волі всіх учасників підготових нарад.

За очолюванням о. д-рома В. Кушніром Програмову Комісію склав звіт Микола Плав'юк. Комісія взяла за основу принцип, що Конгрес повинен бути не тільки маніфестаційним, але й діловим. Програмова Комісія з співпраці з Редакційною Комісією устійнила: 1) Маніфест про скликання Світового Конгресу Вільних Українців, 2) Проєкт Маніфесту до Українського Народу в Україні і поза її межами в СССР та в країнах московського бльоку, 3) Звернення до Українців поза Україною сущих, 4) Меморіял до Генерального Секретаря Об'єднаних Націй і Резолюції СКВУ і 5) Проєкт резолюцій. Закінчуючи свій звіт, доповідач зголосив формальне внесення, щоб СКВУ прийняв виготовлені всі ці документи, як тріб, створений на базі конструктивного компромісу. Заля оплесками прийняла цю заяву.

На цьому о. д-р В. Кушнір перервав наради до наступного дня.

Пресова обслуга

СКВУ обслуговують 42 зареєстровані українські журналісти, представники українських часописів з всіх країнах вільного світу.

В НЮ ЙОРКУ ПОМЕР ПОЛКОВНИК ЮРІЙ БОГУН де ЛЯРЕ

Ню Йорк. Н.И. — Останньої п'ятниці, 10-го листопада ц.р. помер нагло від розриву серця у своєму помешканні в Ню Йорку полк. Юрій Богун де Ляре, кол. учасник визвольної боротьби України, як організатор гайдамацьких повстанських загонів на Херсонщині і в Таврії. Покійний був відомий зі своєї жертвенности на народній та добродійні цілі. Прощальна Панахида буде відслужена в похоронному домі П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку в понеділок, 20-го ц.м. о 7 : 00 годині увечері, а похорон відбудеться у вівторок, 21-го ц.м. о 9 : 00 годині ранку з того ж похоронного дому на український православний цвинтар у Бавнд Бруку.

БУДИНОК - МУЗЕЙ Г. ПЕТРОВСЬКОГО

Його відкрили в колишньому помешканні „всеукраїнського старости", голови нібито „українського уряду", Григорія І. Петровського, який на вимогу Сталіна підписав вирок проти свого сина — генерала, розстріляного НКВД. Самого Г. Петровського було усунено з України і він доживав віку в Москві, на праці і, одночасно, на засланні. „Радянська Україна" з 3 листопада повідомляє, що в м. Дніпропетровську „відкрито меморіяльний будинок-музей керівника катеринославського пролетаріяту, вірного учня і соратника Леніна Г. І. Петровського. Тут в маленькій припідвальній квартирці по колишній Церковній вулиці (тепер вулиця Жовтенят) він жив з 1903 по 1906 рік. В музеї зібрано особисті його речі".

Вашинґтон, Д. К.

БЕНКЕТ З ПРИВОДУ 50-ЛІТТЯ УКРАЇН. РЕВОЛЮЦІЇ

Вашинґтонська громада почала святкування славних річниць — 50-ліття Української Революції та 25-ліття УПА святочним бенкетом, який зорганізував місцевий Відділ УККА 28-го жовтня 1967. Бенкет відбувся в залях готелю Шератон-Карлтон; сто тридцять осіб — а це більше як одна п'ята всього столичного українського населення, засвідчило своєю участю свої патріотичні почування у відношенні до великих роковин.

Бенкет відкрив голова місцевого Відділу УККА, д-р Роман Барановський, вітаючи гостей і представляючи тостмайстрів вечора, ред. Дмитра Корбутяка та п. Василя Андрюка, які наперемiну вели програму і представляли почесних гостей, перший українською, а другий англійською мовами. Між почесними гостями були м. і. п. Микола Степаненко, віце-президент УНР в екзилі, д-р Атанас Фіґоль, голова Виконавчого Органу УНРади, сенатор Павло Юзик з Канади, президент УККА проф. Лев Добрянський, Екзекутивний Директор національного Комітету Поневолених Націй, п. Мюллер, представники етнічних груп, представник Відділу АБН, п. Степан Бойчук.

О. митрофорний протоєрей Юрій Гулей з Української Правосл. Парафії св. Андрія провів молитву. Головним промовцем був гість з Канади, сен. Павло Юзик, який промовляв по англійськи та українськи. Привіти виголосили п. віце-президент Степаненко та президент УККА, проф. Добрянський. Зворушливою точкою було надання пропам'ятних хрестів в 50-ліття Українських Збройних Сил присутнім учасникам Визвольних змагань, яке по-військовому, врочисто, з відповідним словом, провів ген штабу ген. хорунжий Петро Самутін. ВПР. о. д-р Василь Макух, Ректор Духовної Семінарії у Вашинґтоні закінчив бенкет молитвою.

Того ж дня вполудне після приїзду до Вашинґтону сен. Юзик в товаристві представників Відділу УККА, відвідав Школу Українознавства в параф. домі св. Андрія Там привітали його о. митрат Гулей, директор школи проф. д-р Петро Оришкевич, учительський збір і ряд батьків, а учениця Іринка Ясінська подала гостеві китицю рож. Почесний гість провів відвідини на розмові з учителями та учнями і закінчив їх бадьорою промовою до учнів.

с.

60-літній ювілей священства о. Володимира Довговича

Незвичайна і мила подія відбулася в Трой, Н. Й., — відзначення 60-ліття священства о. Володимира Довговича. Це рідкий Ювілей в житті наших священиків, і тому було величаве свято в парохії Покрови Пресвятої Богородиці.

Ювілят народився 8 грудня 1884 року в селі Сороки, недалеко Львова. Студіював у Золочеві і в семінарії теологію у Львові. Коли закінчив студії, одержав свячення з рук слуги Божого Митрополита Андрія Шептицького, 14 жовтня 1907 року у Львові.

Два роки після висвячення покликав Єпископ Сотер Ортинський о. Довговича до Америки і тут починається місійна його праця.

Перше місце призначив йому Єпископ місто Клівленд, Огайо й околицю. Молодий священик організував людей і зорганізував нову парохію та збудував церкву св. апостолів Петра і Павла. Захоплений цим успіхом місійної праці о. Довговича, Єпископ поручив йому організувати Бостон, Масс., а потім покликав його до себе до канцелярії. Дуже багато праці о. Довгович віддав церкві в Питтсбургу, Па., в Йонкерсі, Н. Й., і в Стемфорді, Конн.

Був о. Довгович дієцезіяльним консультором, директором Апостольства Молитви, редактором „Місіонара" — 9 років. Один рік був предсідником „Провидіння". Одним словом, він допомагав Єпископові цементувати українське життя в наших парохіях. Ревно з посвятою працював в таких парохіях: Воффало, Н. Й., Дітройт, Миш. Йонґставн, Огайо, Нюарк, Н. Дж., Алентавн Па., Террівил, Конн., Колдсвил, Па., Редінґ, Па., Мек Аду, Па., а найдовше працював в Елмайра Гейтс, Н. Й., з прилученою Сейр, Па., де благословив своє стадо 23 роки.

Отець Володимир мав добрих людей і добрих працівників в Елмайрі, бо за їхніми молитвами, жертвами і працею благословенство Вітцівське і труд увінчалися небувалим для парохії успіхом; побудував там церкву, школу з авдиторією, купив парк і цвинтар.

Отець Довгович прибув до Трою, 1-го вересня 1961 року і враження, яке зробив на громадян першою Службою Божою, осталося досі в серцях його вірних. Глибока віра і зрозуміння проблем сьогоднішнього світу здобуває йому прихильність старших і молодших парохіян. Отець Довгович звертає найбільше уваги на наші діти. Організує їх в Українській Школі, заохочує молодь, щоб приходила на пластові сходини в парафіяльній залі. Отець навчає дітей релігії і підготовляє до Першого Причастя. Дуже прихильно ставиться до громадських організацій, допомагає, дораджує і двері до парофіяльної залі є все відчинені для різних зборів, святочних академій та імпрез.

Парафіяни в Трой відзначили 60-літній Ювілей великим святом. В неділю 15-го жовтня в 4-ій годині по обіді відбулася Служба Божа, на якій був присутній Преосв. Йосиф Шмондюк, Епископ Стемфорду. Службу Божу відправив о. Ювілят при участі о декана Б. Волошина і о. Л. Ліщинського. Церковний хор гарно співав. Ювілейну проповідь виголосов о. Юрій Гнатишак. По Службі Божій вірні одержали Апостольське благословення від Кир Йосифа Шмондюка.

Після Служби Божої відбувся Ювілейний Бенкет в залі кращого ресторану в Трой Бенкет почався американським гимном, який відспівав проф. Іван Вацишин при акомпаніяменті пані Ірени Заячківської-Гаврилюк. Зараз Владика Кир Йосиф Шмондюк провів молитву. П. Р. Гарасим'як, представник місцевої парафії привітав гостей і попросив до слова тостмайстра о. декана Володимира Андрушкова, що добре вів програму і заслужив собі на похвалу Владики Кир Йосифа.

Отець Андрушків відчитував численні побажання і телеграми для Ювілята. Треба відзначити Апостольське благословення від Папи Павла VI, побажання від Преосвященнішого Митрополита Кир Амвросія з ФілядельФії, Преосв. Владики Ярослава Ґабра з Шикаґа.

Під час вечері промовляли о. декан Б. Волошин, о. Л. Ліщинський, о. Богдан Осідач і о. Богдан Смик. Від Конґр. Комітету в Трой промовляв п. В. Коцур, від парафії п. Микола Бобеляк. Цінну промову виголосив суддя міста Трой, п. М. Дунне. Отець Андрушків представив гостям присутніх священиків та гостей з місцевостей, в яких о. Довгович був пароxом впродовж свого священства.

Владика Кир Йосиф дуже гарно промовив до людей, і в своїй промові показав свою покору і добродушність. Дуже цінні були його слова: „Шануй сивий волос".

На кінець промовляв о. Ювілят, дякуючи всім своїм парафіянам, колишнім і теперішнім, і всім гостям, що так велично відсвяткували з ним Ювілей. Також згадував про різні моменти свойого життя. По промові Ювілята Владика провів Молитву, після цього всі присутні відспівали дорогому Ювілятові гучне „Многая Літа". На закінчення відспівано український національний гимн.

Н. Н.

Головний лікар ЗДА заявляє, що треба більшої охорони від шкідливости куреня

Вашинґтон. — Головний лікар ЗДА д-р Вілліям Стюарт заявив, що треба подбати про більшу охорону громадянства від шкідливости куреня цигарок і одночасно повідомив про найменування на членів нового комітету, який має рекомендувати широку акцію в цій справі. Д-р Стюарт сказав: „При загальній свідомості того, що курення є риском для здоров'я курців, то все ж таки 42 відсотки дорослого населення і надалі курить, і один мільйон молодих людей щороку засвоює собі звичку курення". На думку головного лікаря ЗДА треба додаткових заходів, щоб припинити збільшування числа смертних випадків курення. Д-р Стюарт найменував 11-членний Комітет із рядів виховників, бизнесменів та лікарів. Цей Комітет має шукати способів, якими можна було б заохотити молодь, щоб не починала курити, та як можна б добитися того, щоб теперішні курці припинили курення, або обмежили число викурюваних цигарок. Очолює цей Комітет д-р Деніел Горн, — директор Уряду публічного здоров'я. Інші члени Комітету — це професори академічних шкіл, професори медичних факультетів і бизнесмени. Цей Комітет вже почав працю 2-го листопада цього року.

ТАЇ (Сіям) ВИШЛЕ 10.000 ВІЙСЬКА ДО ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ в заміну за доставлення Америкою нової зброї, зокрема протилетунських ракет. Таї має тепер на протикомуністичному фронті у В'єтнамі тільки 2.000 вояків. ЗДА дали в цьому році Таї 60 мільйонів дол. допомоги, нова допомога матиме вартість к. 50-ти мільйонів.

З життя Менор Джуньйор Коледж

Початок академічного року в Менор Джуньйор Коледжі відзначається пожвавленою діяльністю. Розпочато вже будову приміщення для бібліотеки та для адміністрації, що є важливим кроком в розбудові коледжу.

Деякі зміни в програмі викладання викликали потребу доповнити склад факультету новими викладачами. Так експериментальним курсом цього року є порівняльні студії різних віровизнань, викладачами якого в цьому семестрі є для жидівської (гебрейської) релігії рабін Арнолд Г. Фінк, а для протестатського віровизнання о. Джон Д. Нюфер. Окремий курс модерної математики провадить п. С. Кравіц; англійську мову викладає в цьому році п. Барбара Кіґін, а пан В. Смайзер викладає ділове законодавство. Приємно нам подати до відома, що рахівництво викладає тепер фахівець-книговод українець п. Михайло Кічула, що рівночасно працює в адміністрації коледжу. П. М. Кічула закінчив студії в ЛяСаль Коледжі.

Поряд з поновленням і доповненням складу факультету поновлено й удосконалено також програми поодиноких клюбів на терені коледжу. Так, Товариство Міжнародних Відносин розпочало вже свою діяльність висвітленням цікавого фільму „В розшуках за миром", що представляв речників уряду ЗДА та їхні виснення сучасного політич. курсу уряду та давав документальні світлини з різних країн світу, де лише діють впливи ЗДА, чи то через допомогові акції чи через участь в оборонних діях країни (В'єтнаму). В програму цього Товариства входять такі теми, як „Політика Південної Африки"; „Історичне значення свободи", „Відносини між ЗДА і СССР" (інтерв'ю з А. Тáріманом); „Зобов'язання Америки в світі". Опікуном цього товариства є проф. Даміяні. Після доповідей і фільмів слідує дискусія студенток, що поширює круг їхніх зацікавлень та поглиблює знання сучасного світу.

Н. П.

ДОКУМЕНТАЛЬНІ КІНОФІЛЬМИ

„Ювілейні кінострічки створені в багатьох містах і селах" ... — писала „Радянська Україна" з 4 листопада, розповідаючи про „новий документальний фільм „Сумщина", знятий аматорами при обласній кіностудії. Про зміст такого „кінодокументу" легко догадатись: „величні перетворення, що стались за 50 років радянської влади, про новобудови, про героїв СССР".

Членам ОбВУА, всім кол. Воякам, Приятелям та всьому Громадянству подаємо сумну вістку, що дня 10-го листопада 1967 року в своєму помешканні в Ню Йорку помер нагло від розриву серця на 75-му році життя наш Побратим по Зброї

сл. п.
ЮРІЙ БОГУН де ЛЯРЕ

кол. полковник, б. учасник Визвольної Боротьби України в рядах зорганізованих ним же гайдамацьких повстанських загонів на Херсонщині і в Таврії, на еміґрації відомий зі своєї щедрої жертвенности на народні цілі.

ПАРАСТАС за спокій Його Душі буде відслужений в похоронному домі П. Яреми, при 7-ій вул. в Ню Йорку, в понеділок, дня 20-го листопада ц. р. о 7-ій год. увечері.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, дня 21-го листопада, о 9-ій год. ранку з того ж похоронного дому на український православний цвинтар у Бавнд Бруку.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА ОбВУА — ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого Батька

бл. п. інж. ОЛЕКСАНДРА ГЛАДИШОВСЬКОГО

відправиться

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в дні 23-го листопада 1967 р.
о год. 11-ій рано
в КАПЛИЦІ на СОЮЗІВЦІ.

ДОНЬКИ з РОДИНОЮ

В пам'ять нашої Незабутньої, Невіджалуваної ДРУЖИНИ, МАМИ і СЕСТРИ

бл. п.
ЄВГЕНІЇ СТОРОЖИНСЬКОЇ

в першу болючу річницю Її смерти буде відслужена
в церкві СВ. ПОКРОВИ в БРОНКСІ
при 17 Washington Avenue, о год. 8:30 рано
в середу, 22 листопада 1967 р.
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

Просять про молитви за Вічний Спокій Її Душі та про участь в Богослуженні залишені в глибокому смутку —

МУЖ і ДОЧКА

УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ
в глибокому смутку повідомляє все Українське Громадянство Великого Ню Йорку і США, що в п'ятницю, 10-го листопада 1967 року під суботу в своїй кватирі в Ню Йорку помер від удару серця на 75-му році життя заслужений Воїн Збройної Боротьби за Волю України

СЛ. П. ПОЛКОВНИК
ГЕОРГІЙ БОГУН де ЛЯРЕ

ПАНАХИДА за спокій Його Душі буде відслужена в похоронному домі П. Яреми в понеділок, 20-го листопада ц. р. о год. 7:00 вечора.

У вівторок, 21-го листопада 1967 р. о 9:00 год. ранку відбудеться в тому ж похоронному домі коротка ЛІТІЯ, а відтак Тлінні Останки Покійного будуть перевезені до Бавнд Бруку та похоронені на Українському Православному Цвинтарі там же.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
За Громадський Комітет:

ГРИГОРІЙ ЯРЕМЧУК, секретар — Інж. ПЕТРО БАЙБАК, голова

СПОРТ

редагує В. СОХАН

„ТРИЗУБ" РЕПРЕЗЕНТУЄ ЗДА

„Тризуб" відлетів 10-го ц. м. до Сан Сальвадору, де відбуде двоє змагань із сальвадорською дружиною СК Аліянца за мистецтво Північної та Центральної Америки і товариські змагання з мистцем Гватдемалі. Дружина виїхала із додатковими запасними змагунами Бородяком та напасником Де-Бріто. Від Управи поїхали: голова В. Корчинський, референт пропаґанди А. Яремко та господар І. Кічуга. З нагоди цієї міжнародної зустрічі мейор Філядельфії Тейт передав управою „Тризуба" окремого листа до мейора Ель Сальвадору. Цей факт, що „Тризуб" репрезентує ЗДА у міжнародніх спортових зустрічах, є ще одним доказом, яку велику працю сповняє він для нашої громади.

У суботу, 2 грудня, „Тризуб" і „Чорноморська Січ" розіграють лігові змагання у Конвеншен Гол в Атлантик Ситі. Змагання пічнуться о год. 8.30 вечором. Перед змаганнями та у перерві відбудеться добірна мистецька програма та вибір королеви „Тризуба" на 1968-ий рік. Усім, хто не був на двох попередніх змаганнях „Тризуба" у Конвеншен Гол, подаємо ,що ця найбільша у світі заля є огріта під час змагань, має прекрасне . освітлення, вигідні амфітеатрально розміщені сидження, буфет, велику паркову площу. Вона положена нат самим океаном. Вступ на цю імпрезу для дітей до 13-го року безплатний.

Я. Т.

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „БАЛТИМОР ФЛАЄРС" 1:1

Нюарк, 5 листопада. — В минулому сезоні балтиморці, що виступали під назвою Ст. Джерард, мали більше щастя, вигравши із „Ч. Січчю" обидві зустрічі 3:2 і 4:3. В цьогорічному сезоні січовики, перемігши грізних суперників 1:0 в першій зустрічі, цим разом здомбули реміс 1:1. Гості розпочали гру у звичній для себе тактиці, надзвичайно швидко заатакували ворота „Ч. Січі" В початковій фазі навіть оборонці гостювали на половині грища господарів. Надщерблений дефензиві „Ч. Січі" дальшою відсутністю Воробця і Каздоби, прийшлося добре попрацювати для відбиття небезпечних наступів Балтимору. Швидкі брати Велші успішно об'їздили повільних Баптісту і штопера Павлишина, одначе їхні стріли були нецільні і, нащастя, оминали навіть порожні ворота „Ч. Січі". Щойно в 25-ій хв. „джетовий" правий крайник Арт Велш, після довгого рейду, виманив Махника із воріт „Ч. Січі" і притомно стрілив 1:0. Вирівняння для „Ч. Січі" здобув Яковина в 28-ій хвилині стрілом понад голову знаменитого Каніґгама в лівий кут воріт. В 34-ій хвилині критичну ситуацію під воротами гостей вирятував оборонець, викопнувши м'яч майже з лінії воріт Балтимору. По переві гості знову започаткували гру швидкими атаками, але перебрати ініціятиву їм не вдалося. Січовики панували на грищі, одначе анемічний напад не використав ворітних нагод, що їх виробили Мітіч-Чіяфітелі. а опісля Німерчинський. Вкінці обидві дружини грали обережніше, щоб не втратити чергових воріт, а з цим однієї точки. Кінцевий вислід так і залишився незмінним 1:1.

Склад: „Ч. Січі": Махник, Бест, Баптіста, Мітіч, Павлишин, Чіяфітелі, Чайка, Чижович, Л. Вільчак, Кремоніні, Німерчинський, В. Вільчак, Сефераджіч.

„Чорноморська Січ" (аматори) — Пассейк Кавнті СК 1:0.

О. Твардовський

— о —

УСК — „ГОТА" 2:1

Ню Йорк, 5-го жовтня. — Це вже друга перемога дружини УСК-у в цьому сезоні, яка допомогла УСК-ові пересунитись на шосте місце табелі „Великої Десятки". Німецька дружина „Гота" старалася здобути за всяку ціну перемогу, вдаючись від початку до завзятої та дуже брутальної гри. Така гра привела до контузій оборонця УСК-у Н. Янга і воротаря Герлі. Змагуни УСК-у не дармували і доказали свою вищість технікою та спортовою поведінкою, як теж перевагою впродовж цілої зустрічі. Напад УСК-у вже в першій півгрі мав 3-4 нагоди здобути ворота, але використав тільки одну із них на 40 хвилині з далекого, але гострого стрілу Бредлі у „віконце" воріт „Готи".

В другій півгрі „Гота" заграла ще гостріше та брутально, на що не звертав уваги суддя Мек Лін, який теж не признав правильно здобутих воріт для УСК-у зі стрілу Гарві. Другі ворота здобув на 78-ій хвилині Дімейн з подачі Фінні. Дімейн блискавично обминув оборонця і змилив воротаря, після чого завів м'яч у ворота „Готи". Ганнавей знову заграв найслабше і змарнував багато ворітних нагод. Контужений Н. Янг перейшов з оборони на крило, а його місце на обороні зайняв Гарві, який добре вив'язався в ролі оборонця.

УСК резерва — „Н. И. Гота", резерва 2:2.

УСК ВІДЗНАЧИВ ДВА ЧЕМПІОНАТИ

В суботу, 4-го листопада під час осінньої забави відзначив УСК свій чемпіонат „Великої Десятки" НАФСоюзу та рівночасно теж чемпіонат своїх найменших футболістів, дружини учнів у віці 14-15 років. Змагуни обох дружин чемпіонів одержали пам'яткові чаші. Нагородженими змагунами наймолодшої дружини УСК-у були: Богдан Гайдукевич (капітан), Роман Ганич, Микола Николяк, Тарас Чубак, Дмитро Гаврон, Юрій Яків, Богдан Стадник, Петро Граб, Богдан Благий, Євген Жовтий, Аскольд Беркецук, Павло Матійцьо, Олег Демків, А. Григорович, Ярослав Климків. Керівником та опікуном цієї дружини є Микола Собенко.

З цієї нагоди кореспондент „Голосу Америки" перевів інтерв'ю з головою УСК-у Ярославом Томоруґом, керівником дружини учнів Миколою Собенком та двома змагунами цієї дружини Богданом Гайдукевичем (капітаном) і Євгеном Жовтим.

На засіданні Ради Директорів УСК-у 6-го листопада доповнено Президію Ради, до якої крім голови мґра І. Винника ввійшли: д-р Я. Вовсідка і інж. А. Сумик, як містоголови, та д-р І. Сєрант як секретар. Рада Директорів УСК-у вирішила посилити збірку вкладок від членів та признати вільний вступ молоді СУМА і Пласту у віці до 15 років на всі змагання УСК-у на свому грищі.

І. Дзядів

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „БРІТАНІКА" 0:1 (0:1)

Вашингтон, 12 листопада. — Згідно з програмою відвідини столиці ЗДА „Ч. Січ" відбула лігові змагання з місцевою „Британікою", як теж відвідала пам'ятник великому синові України, Тарасові Шевченкові.

Змагання пройшли на високому рівні, були дуже емоційні і цікаві. Наперекір сподіванням симпатиків столичної „Брітаніки" „Ч. Січ" показалася рівнорядною, а то і кращою дружиною. І справді, вперше в цьому сезоні січовики заблистіли минулорічним високим стилем, були швидкі, жертвенні та володіли непересічною технікою. Це потвердили після змагань англійські „першодивізійники" (Роуз, Нютон, Фері і Нюман), які між іншими англійськими футболістами виступають в складі „Брітаніки". Свою перемогу цим разом вони вважали щасливою. Ми можемо додати, що до успіху „Брітаніки" спричинився у великій мірі теж невідповідний суддя Блек.

Вже від перших хвилин „Брітаніка" накинула швидке темпо, під знаком якого пройшла ціла зустріч. До 10-ої хвилини вашинґтонці тиснули січовиків, при чому. навіть оборонці включалися до атак. В 11-ій хвилині О. Чайка зреалізував свій перший рейд на ворота господарів, одначе поспішив із нецільним стрілом, маючи можливість подати м'яч вільному Яковині. В 14-ій хвилині подібну нагоду перед воротами „Ч. Січі" змарнував Нюмен. В 24-ій хвилині м'яч із сильного стрілу Фрейзера натрапив на ногу штопера Беста і несподівано влетів до сітки воріт „Ч. Січі". В 30-ій і 31-ій хвилинах Роуз, воротар „Брітаніки", в акробатичному стилі оборонив майже готові голі із сильних стрілів Чижовича і Кремоніні. Вислід 1:0 залишився незмінним і в другій половині, в якій значно змінився образ гри. „Ч. Січ" провела цілий ряд небезпечних для господарів атак, більшість з яких знівечив згаданий суддя, відсвистуючи не існуючі офсайди. Все таки обороні і воротареві „Брітаніки" довелося важко попрацювати. В 58-ій, 64-ій, і 87-ій хвилинах Роуз з великою жертвенністю оборонив небезпечні стріли: Чижовича, Яковини і Чайки. В свою чергу Махник кількакратно пописався на воротах „Ч. Січі", ліквідуючи сильні стріли: Фрейзера, Фратюра і Нюмана. В складі „Ч. Січі" на відмічення заслуговують: Бест і Кремоніні — штопери, Мітіч і Німерчинський — помічники та Снилик і Чижович, які продумано і ефектовно вели наступи на ворота „Брітаніки". Склад „Ч. Січі": Махник, Воробець, Бест, Кремоніні, Мітіч, Німерчинський, Чайка, Снилик, Яковина, Л. Вільчак, В. Вільчак, Вол. Каздоба, (останній через контузію не був в акції).

О. Твардовський

— о —

ЩО НОВОГО В КЛІВЛЕНДІ?

Після нерішеної 4:4 проти Італійців футболісти „Львова" перемогли по черзі (в скобках подані прізвища стрільців воріт) „Олімпіяю" 2:1 (Скора, Сантос), „Ґрін Вайт" 3:2 (Сото 2, Капустянський), „Караджордж" 1:0 (Сантос), „Скалу" 9:2 (Сантос 4, В. Вербинець 2, Сото 2, Асис 1) і „Мадярс" 2:0.

З цими перемогами „Львів", разом із доробком весняної рунди, назбирав був 26 точок і відношення воріт 52:28, опинившися на третьому місці показника 12-членної „Лейк Ірі Сакер Ліґ". Але з цього високого щабля доведеться мабуть „Львові" злізти дещо вниз: проти „Джерман Сентрал" програно 2:3 (Сантос, Асис), проти чемпіона „Донав Швабен" 1:3 (Сантос). Кажуть, що поразка із „Німецькою Централею" буде звериифікована в користь „Львова", проте перед „львов'янами" ще важкі змагання проти „Джермен Амерікенс" і „Загребу".

На другому кінці табелі веде важку екзистенціональну боротьбу за „бути-чи-небути" в найвищій клясі сумівська „Скала", В минулому році сумівці жили і стояли солідним кондиційним тренінгом. Цього року не могли собі на такий тренінґ дозволити. А що всі клюби поскріпляли свої склади, то „ножиці" (розбіжність) між спроможністю молодої сумівської дружини і вмінням інших ще побільшилося: 0:6 проти мадярів, 1:5 проти „Німецької Централі", 1:7 проти „Караджордж", 2:9 проти „Львова", 2:16 (!) проти Італійського СК. Покищо не багато допомагає братня співпраця „Львова", який відступив „Скалі" декілька своїх змагунів... А проте положення сумівців не безнадійне: одним поверхом вища за них у табелі грецька „Олімпія" має тільки на точку більше, ніж сумівці. Одна перемога „Скали" врятувала б її від примусового сходу вниз, до чистилища 2-ої кляси... Але коли нарешті прийде ця спасенна перемога?..

О. Н.

ТАРЗАН, Ч. 5906. Ватажків син за д-ра Луца!

— Я пропоную торгівлю, — сказав Найбоко. — Ваш син в заміну за нього!

— Там є велике дерево хея дві милі на північ. Нехай там буде доктор завтра вполудне... Але сам!

— Що ви зробите з д-ром Луцом? — питався ватажок. Найбоко глузував. — Це не повинно вас турбувати... Якщо ви хочете, щоб ваш син вернувся.